உ

கடவுள் துணை.

கணிமேதையார் செய்த

ஏலாதி

மூலமும் உரையும்.

THUMBOO CHETTY ST. MADRAS

இஃது

ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை:

1887.

கடவுள் துணை.

ஏலாதி மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

அறுநால்வ ராய்புகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப் - பெறுநான் [ர்க்
மறைபுரிந்து வாழுமென் மண்ணொழிந்து விண்ணோ
கிறைபுரிந்து வாழ்த லியல்பு.

அறுநால்வர் - இருபத்துநான்கு தீர்த்தகர்களுடைய, ஆய புகழ்ச்சேவடி - சுத்தமான கீர்த்தியையுடைய சிவந்த பாதங்களை, ஆற்றப்பெறும் - சுமக்கப்பெற்ற, நால்வர் - நால்வகைப்பட்ட தேவராசிபுருஷர், பேணி வழங்கி - பரிபாலித்துக்கொடுத்ததனால், பெறும் - (நாம்) பெற்றுக்கொண்ட, நான்மறை - அறமுதலிய நால்வகைப்பொருளைப் போதிக்கிற வேதங்களை, புரிந்துவாழும் - (ஓ ஜனங்களே) அனுட்டித்து வாழுங்கள்; மண்ணொழிந்து என் - பூலோகத்தை விட்டால் அனுட்டிக்கத்தக்கது என்ன இருக்கிறது; விண்ணோர்க்கு இறை புரிந்து வாழ்தல் - சகல தேவர்களுக்கும் மேலான கடவுளைப் பூசைசெய்துவாழ்வது, இயல்பு - யாவர்க்கும் கடமையான காரியமாம் என்பதாம்.

இந்நூலாசிரியர் அருகசமயத்தார், ஆதலின் இதில் கொல்லாமை புலாலுண்ணாமை கள்ளுண்ணாமை துறவிகளை யுபசரித்தல் முதலிய தருமங்களையே அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார். இவை மற்றச் சமயத்தாருக்கும் உடன்பாடா யிருப்பினும் அருகசமயத்தாருக்குப்போலே அவ்வளவு விசேஷமானவை யல்ல. இவற்றை அவர்களுடைய சமய நூல்களைப்பார்த்தால் விசதமாகும். அவாகள் மதத்தில் "ரிஷபதீர்த்தகர் முதலாக இருபத்து நான்கு தீர்த்தகர்களென்று சொல்லப்பட்ட அவதாரபுருஷருண்டு. அவர்கள் இயல்பிலே சகலகலாஞானம் பொருந்தி மிகு மகிமையோ டிருப்பவர்கள். நான்கு தேவராசி புருஷர் என்

பவர்—சக்கிரவர்த்திகள் பன்னிருவர், பல தேவர்கள் ஒன்ப தின்மர், வாசுதேவர்கள் ஒன்பதின்மர், பிரதி வாசுதேவர் ஒன் பதின்மர் என்கிற இவர்களே. இவர்கள் தாம் அருகதேவனு டைய பன்னிரண்டு வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட கொல்லாமை முதலான தருமங்களை யெடுத்துப்போதித்துப் பரவச்செய்த வர்கள். துறவறத்திலேயே யல்லது வேறெதிலும் மோக்ஷ மில்லை யென்கிற சித்தாந்தம் இவர்களுக்குண்டு; அதனாலே தான் இந்நூலாசிரியர் அதனை வெருவாய் எடுத்துப் புகழ்ந்திரு க்கிறார். இன்னம் விரிக்கின் நூல்பெருகுமென்று விடுத்தனம். வேண்டுமேவர் ஜைந சமயத்தாரிடத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இப்பாட்டுக்கு பின்வரும் யாமுரைத்தபொருளும் பிறருரை த்த பொருளும் பொருத்தினவையேயன்றிப் பொருந்தினவை யல்ல வென்று எமக்குப் பின்னாலே தெரிந்தது.

(இ-ள்.) ஆய்புகழ்சேவடி - சுத்தமானகீர்த்தியையுடைய சிவந்தபாதங்களை, அறுநால்வர் - இருபத்துநான்கு தத்துவங் கள், ஆற்றப்பெறும் - சுமக்கப்பெற்ற, நால்வர் - ஸநகர்முதலா ன மகாயோகிகள் நால்வரும், பேணிவழங்கி - பரிபாலித்துக் கொடுத்ததனால், பெறும் - (நாம்) பெற்றுக்கொண்ட, நான் மறை-நான்கு வேதங்கள் போதிக்கும் தருமங்களை, புரிந்து-செ ய்து, வாழும் - (ஓ ஜனங்களே!) வாழுங்கள்; மண்ஒழிந்து - பூலோகத்தைவிட்டால், என் - செய்யத்தக்க தருமம் என்ன இருக்கிறது; விண்ணோர்க்கு இறை - தேவர்க்கெல்லாம் அதிபதி யாகிய கடவுளை, புரிந்து - விரும்பி, [பக்திசெய்து,] வாழ்தல்- வாழ்வது, இயல்பு - (யாவர்க்கும்) கடமையான காரியம்.

இருபத்து நான்குதத்துவங்கள் சேவடியை ஆற்றப்பெறுத லாவது, அவைகளை வசப்படுத்தி மேற்கொண்டிருக்கை. இரு பத்துநான்கு தத்துவங்களாவன—பிருதிவி - அப்பு-தேயு-வாயு- ஆகாயம் என்கிற பூதங்கள் ஐந்தும், இவற்றின் காரணங்களாய் தன்மாத்திரைகள் என்று சொல்லப்படுகிற சூக்ஷ்மரூபங்கள் ஐந்தும், கண்-காது-மூக்கு-நாக்கு-உடல் என்கிற ஞானேந்திரி

யம் ஐந்தும், வாய் - கை - கால் - ஜலத்துவாரம்-மலத்துவாரம் என்கிற கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனம் - புத்தி - சித்தம் - அகங்காரம் என்கிற அந்தக்கரணம் நான்கும் ஆகிய இவையே யாம். இவற்றால் தமக்கு யாதோரிடையூறும் வராமற்காத்து யோகநிட்டையில் நிலைபெற்ற ஸனகர், ஸநந்தர், ஸநற்குமாரர் ஸனத்ஸுஜாதர் என்னும் யோகிகளும் ஆதரித்து வழங்கின வேதங்களால் போதிக்கப்பட்ட தருமங்களை இப்பூமியிலுள்ளவளவே செய்யாமல் விட்டால் இறந்தபின் செய்யத்தக்க தருமமொன்றுமில்லை. தருமங்களுக்குப் பூமியே செய்யுமிடம்; மற்றவை போகபூமி என்பது நூல்களின் துணிபு. இந்தத் தருமங்களைக் கைவிட்டால் கடவுளைச் சேருதற்கு வழியில்லை. கடவுளை விசுவாசித்து வாழவேண்டுவது இயல்பாதலால் ஜனங்களே நீங்கள் அப்படிப்பட்ட தருமங்களைச்செய்து வாழுங்கள் என்பது கருத்து.

தருமமாவது, மேலுலகப்பயனை யடைவதற்குச் சாதனமாயுள்ளது.

ஸநகாதியர் ஆதரித்து வழங்கிய வேதம் என்றது, இயல்பாய் யோகியரானவரும் அனுட்டித்ததெனத் தருமத்தின் பெருமையும் சம்பிரதாயமும் உணர்த்தற்கு.

'ஆய புகழ்' என்றும் பாடமுண்டு; தகுதியானபுகழ் என்பது பொருள். ஆய—பெயரெச்சம்; ஆகிய என்பது இடைகுறைந்ததென்றும், அல்லது ஆ - பகுதி, ய் - இறந்தகால இடைநிலை, அ-விகுதி, என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அஃறிணைப்பொருள்களாகிய தத்துவங்களை அறுநால்வர் என்றது, மயிலார் குயிலார் என்றதுபோல் உயர்விளுல் உயர்திணையாகச் சொல்லிய வழுவமைதி. [பொது-சூ-உஅ.] அந்தத் தத்துவங்களின் தேவதைகளைச் சொல்லியது எனவுங் கொள்ளலாம்.

நால்வர் என்றது பிறவிதொட்டு யோகநிட்டையி லிருந்து மேம்பட்டவரான பொய்கையார், பூதத்தார், பேயார், சடகோபர், என்கிறநால்வரை. அவர்கள் தந்தமறைகள் திருவாய்

மொழி முதலியன என்றும் மற்றவைக்கெல்லாம் முன்கூறிய பொருளே அமையுமென்றும் ஒருபுலவர் கூறினர்.

மற்றொருபுலவர் சொல்லியவுரையாவது:—அறுநால்வர் ஆய்-அந்தக்கரணவிருத்திகள் நான்கும் அற்றவராய், புகழ் சேவடி-(உலகத்தார்) புகழும்படியான பாதங்களை, [கடவுள் பாதங்களை], ஆற்றப்பெறும் - விசேஷமாகப்பெற்ற, நால்வர் - அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தமூர்த்தி, மாணிக்கவாசகர் என்கிற சிவனடியார் நால்வர், பேணிவழங்கிப்பெறும்—, நான்மறை-நான்மறைகளின் கருத்தமைந்த தேவாரம் திருவாசக முதலிய நூல்களை, புரிந்துவாழுமேல்-விரும்பி ஒதி (ஒருவன்) வாழ்வானாகில், மண் ஒழிந்து—, விண்ணோர்க்கு இறை புரிந்து - தேவர்களுக்குக் கடமைகளைச்செய்து, வாழ்தல் இயல்பு—, என்பதாம்.

இதில் "வாழுமென்மண்ணொழிந்து" என்பதை 'வாழுமேன் மண்ணொழிந்து' என்றும் "புகழ்ச்சேவடி" என்பதை 'புகழ்சேவடி' என்றும் 'ஆய்புகழ்' என்பதை 'ஆய்ப்புகழ்' என்றும் பாடம் கொள்ளவேண்டும்.

எமது உரையில் அறுநால்வர்—பண்புத்தொகை. ஆய்புகழ்—வினைத்தொகை. வாழும்—முன்னிலை யேவற்டன்மை. ஒழிந்து என்பது ஒழிந்தால் என்பதின் திரிபு. மற்றோருரையில், அறுநால்வர்—வினைத்தொகை; நான்கு அற்றவர் என மாற்றிக்கொள்க. ஆய்—வினையெச்சம். வழங்கி என்பது இரண்டிடத்திலும் வழங்க என்பதின் திரிபு. [வினை-சூ-உஎ.]

நூல்.

சென்றபுகழ் செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிலைகல்வி வள்ளன்மை - என்றும்
வழிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறையின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு.

(இ - ள்.) என்றும் வழிவந்தார் பூங்கோதாய் - எப்போதும் நல்லநெறியில் வந்தவர்களுடைய பெண்ணே ! சென்றபுகழ் - திசைதோறும் வியாபித்த கீர்த்தியும், செல்வம்-அப்படிப்பட்ட

செல்வமும், மீக்கூற்றம் - மேலாடும்படியான சொல்லும், சேவ கம் நின்ற நிலை-வீரம் ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்ற நிலைமையும், கல்வி-மேன்மையான படிப்பும், வள்ளன்மை - வரையாது கொடுக்கு நன்மையும், ஆறும் - ஆகிய இவ்வாறுபொருள்களும், மறையின் வழிவந்தார்கண்ணே - வேதஞ்சொன்னவழியில் நடப்பவரிடத்திலேயே, வனப்பு - அழகானவையாம்.

கீர்த்தி, சம்பத்து, மேம்பட்டவார்த்தை, ஸ்திரமான வீரதத்வம், பெருங்கல்வி, மகாதாதாவாயிருத்தல் இக்குணங்கள் வேதமோதிய சன்மார்க்கரிட மிருந்தாலே மேன்மைப்படுமென்பதாம். ஏனெனில் இவை பிறரிடமிருக்கின் கர்வம் அகங்காரமுதலியவற்றால் விளங்கா என்பது கருத்து.

இதற்கு சன்மார்க்கருக்குப் பிறந்த கீயே உதாரணம் என்பது தோன்ற 'மறைவழிவந்தார் பூங்கோதாய்' என விளித்தது.

புகழ் முதலியவை பெயர்ச்செவ்வெண் ஆதலின் ஆறும் என்று தொகைபெற்றன. [இடை-ரு-கூ.] மீக்கூற்றம்—மேலேநிற்கிற கூற்றம், ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை; பண்புத்தொகையென்றாலும் ஒக்கும். சேவகன்-ராஜசேவகன், அவன் நன்மை-சேவகம், வீரம்; வடமொழி தமிழில் வந்ததென்பர்; சே-ரிஷபம், அதன் அகம் - உள்ளம், அது எப்போதும் வீரங்களோடிருப்பதுபற்றி வீரத்திற்கு வந்ததெனத் தோன்றுகின்றது. அகம்—அகங்காரம் எனினு மொக்கும்.

வள்ளல்—இன்னாரின்னாரென்று பேதமில்லாமல் யாவர்க்குங் கொடுப்பவன்; அவன்தன்மை - வள்ளன்மை; மை-தன்மையைக் குறிக்கும் விகுதி. பூங்கோதாய்-பூக்களையுடைய கூந்தலையுடையவளே, வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; விளிவேற்றுமை ஐ ஆய் எனத்திரிந்தது. [பெயர்-ரு-சகூ-உயிர்-கூ-ருo-சூல்] நகரம் தோன்றியது. பூங்கோதை, காம்ருமலர், பொற்கொடி முதலியவை பெண்களுக்குப் பெயராய் ஆளப்படுகின்றன. கண்ணே—ஏ-பிரிநிலை. வனப்பு—வனப்புள்ளவற்றிற்கு ஆகுபெயர். (உ)

கொலைபுரியான் கொல்லான் புலான்மயங்கான்
கூர்த்த, அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும்-நிலைதிரி
யான், மண்ணவர்க்கு மன்றி மதுமலிபூங் கோதாய்,
விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்.

(இ - ள்.) மது மலி பூங்கோதாய் - தேன் மிகுந்த பூக்களைச் சூடிய கூந்தலாளே ! கொலை புரியான் - பிறர்செய்யுங்கொலைக்குச் சம்மதியாமலும், கொல்லான் - தான் கொல்லாமலும், புலால் மயங்கான் - அற்பனோடு சேராமலும், கூர்த்த-மிகுந்த, அல்லது கொடுமையான, அலை புரியான்-அலைத்தலைச் செய்யாமலும், யாதும் வஞ்சியான் - எந்தவுயிரையும் மோசம்செய்யாமலும், நிலைதிரியான் - தன் நிலைமையினின்றும் [விரதத்தினின்றும்] மாறுமலு மிருப்பவன், மண்ணவர்க்கும் அன்றி - பூமியிலுள்ளோர்களுக்கு மல்லாமல், விண்ணவர்க்கும் - தேவருக்கும், மேல் ஆய்விடும் - மேற்பட்டவனுவான்.

'மண்ணவர்க்கு மன்ற' எனப்பாடமாயின் நிச்சயமாக எனப்பொருள்கொள்க.

பிறர்செய்யுங் கொலைக்குச் சம்மதிப்படாமல், தான் கொல்லாமல், அற்பரோடு கூடாமல், பிறருக்கு அலைச்சலைச் செய்யாமல், எவ்வுயிரையும் வஞ்சியாமல், நிலைதிரியாமலும் ஒருவனிருப்பானுயின், அவன்பூமியிலுள்ளோர் வானத்திலுள்ளோர யாவர்க்கும் மேலாக எண்ணப்படுவான் என்றபடி. புரியான் முதலானவை முற்றெச்சம். "ஒருபொருண்மேற்பல பெயர்வரினிறுதி ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி" என்கிற சூத்திரவிதியினுல் புரியான் முதலியவற்றை வினையாலணையும் பெயராகவேகொண்டு விசேஷண விசேஷியங்களாக்கியு முடிக்கலாம்.

புன்மையை உடையவன் புல்லான்; லகரந்தொகுத்தல் 'புலாள்' எனப்பாடமாயின் புன்மையான ஆள் எனக்கொள்க. ஆய்விடும்—செய்யுமென்முற்று ஆண்பாலுக்கு வந்தது. [விஸா-ரூ-உகூ.]

(௫)

தவமெளிது தான மரிதுதக் கார்க்கேல்
அவமரி தாத லெளிதாம் - அவமில்லா
இன்பம் பிறழி னியையெளிது மற்றதன்
துன்பந் துடைத்த லரிது.

(இ-ள்.) தவம் எளிது - (யார்க்கும்) தவஞ்செய்தல் சுலபமாம்; தானம் அரிது - தானஞ்செய்வது அருமையானதாம்; தக்கார்க்கேல் - யோக்கியர்களுக்கானால், அவம் அரிது - குற்றஞ்செய்தல் அருமையானது; ஆதல் எளிது ஆம் - நன்மையிலே சேருதல் எளிமையானதாம்; அவம் இல்லா இன்பம் - குற்றமில்லாத மோக்ஷ இன்பம், பிறழின - மாறும்படி நடப்பாராயின், இயைவு - (பிறப்புத்துன்பத்தில்) சேர்வது, எளிது—; அதன் துன்பம் துடைத்தல்-அப்பிறவித்துன்பத்தைப் போக்குதல், அரிது—.

எப்படிப்பட்டவரும் தவத்தைச் சுலபமாச் செய்யலாம், பிறருக்குக் கொடுப்பதோ அருமையானகாரியம், ஏனெனில் பணம் கிடைப்பது இலேசல்லவே. யோக்கியரானால் குற்றம் செய்யார்கள், செய்தாலும் அது நீங்கும்படி நல்வழியில் சுலபத்தில் சேருவார்கள். மோக்ஷ இன்பவழி பிறழ்ந்தால் பிறப்பிறப்பாகிய சமுசாரத்தில் அவசியம் சேரவேண்டும்; அந்தச்சமுசார துக்கத்தை நீக்குவதோ மிகவும் கஷ்டமாதலால் மோக்ஷத்துக்கு விரோதம் வராதபடி வெகுஜாக்கிரதையாய் நடக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

இங்கே தவம் என்பது, ஸ்நானம் ஜபம் முதலியவற்றை. 'நூறுகோவிந்தம் போடலாம் ஒரு தாதனுக்கு இடுவதல்லவோ கஷ்டம்' என்றொரு பழமொழியுமுண்டு.

எளிது, அரிது — இரண்டும் குறிப்புவினை முற்று; எளிமை, அருமை என்னு மிரண்டுபண்படிகள் பகுதி, து-விகுதி, "இடையுகரம் இ-ஆதல்" என்பதனால் அரு அரி ஆயிற்று. தக்கார்க்கு— நான்காம்வேற்றுமை, கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது. (௪)

இடர்தீர்த்த லெள்ளாமை வீழ்னஞ்சே ராமை
படர்தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பி - னடைதீர்த்தல்

கண்டவர் காமுறுஞ் சொற்காணிற் கல்வியின்கண்
விண்டவர்நூல் வேண்டா விடும்.

(இ-ள்.) இடர்தீர்த்தல் - பிறருடைய துன்பத்தைப்போக்குவதும், எள்ளாமை - பிறரை நிந்தியாமையும், கீழினஞ்சேராமை - கீழ்மக்களுடைய கூட்டத்தைச் சேராமலிருத்தலும், யார்க்கும் - எல்லாருக்கும், படர்தீர்த்தல் - பசிமுதலான வருத்தங்களைப் போக்குதலும், பழிப்பின் கடைதீர்த்தல - நிந்தையுள்ள நடக்கையை ஒழிப்பதும், காணில் - கண்டால், கண்டவர்காமுறுஞ்சொல் - காணப்பட்டவர்கள் விரும்பும்படியான சொல்லைச் சொல்லுதலும், (இப்படிப்பட்ட குணங்கள் ஒருவனிடமுண்டானால்) கல்வியின்கண் - வித்தைகளில், விண்டவர் - தெளிந்தவர்களுடைய, நூல் - சாஸ்திர ஏற்பாடுகள், வேண்டாவிடும் - வேண்டாதனவாம்.

இடர்தீர்த்தல் முதலான சற்குணமுள்ளவனுக்கு இவையே போதுமாதலால் வேறு சாஸ்திரவிதிகளை அநுஷ்டிக்கவேண்டுவதில்லை யென்பது கருத்து.

யார்க்கும் என்பதை இடைவிளக்காவைத்து, படர்தீர்த்தல் கடைதீர்த்தல் இரண்டிலுங் கூட்டிக்கொள்க. பழிப்பின்கடை தீர்த்தலாவது, தெரிந்தோ தெரியாமலோ தகாதநடை நடப்போர்க்கு இதமாயும் சாந்தமாயும் நியாயங்களை எடுத்துக்காட்டி அப்படி நடக்கவொட்டாமற்செய்தல்.

பழிப்பின் கடை எனப்பிரித்து பழிப்பானகாரியத்தைச் செய்வதை முந்தித் தடுத்தல் எனவு முரைக்கலாம்.

கீழ்—ஆகுபெயர். யார்க்கும்.— முற்றும்மை. காமுறும்— காமம்+உறும். (ரு)

தனக்கென்று மோர்பாங்கற் பொய்யான்மெய்
யாக்கும், எனக்கென் றியையயான்யா தொன்றும் -
புனக்கொன்றை, போலு மிறையார்சொற் றேறுங்
கனியானேல், சாதும் பிறர்நாவின் சால்பு.

(இ-ள்.) (ஒருவன்) தனக்கென்றும் - தனக்காகவும், ஓர்பாங் கற் (குள்ளன்றும்) - தன் சிநேகிதருக்காகவும், பொய்யான் -

பொய்சொல்லாதவனுகியும், மெய் ஆக்கும் - மெய்யை ஆகச் செய்வானுகியும், யாதொன்றும் - எந்தப்பொருளையும், எனக்கு என்று - எனக்குவேண்டுமென்று, இவையான் - (அதன்மேல்) பற்றுவைக்காதவனுகவும், புனக்கொன்றைபோலும் - காட்டி லிருக்கும் கொன்றைமலர் போன்ற, இழையார்சொல் - ஆபர ணமணிந்த பெண்களுடையசொல்லை, தேறான் - நம்பாதவனு கியும், களியானேல் - (செல்வமுதலியவற்றால்) கர்வப்படாத வனுமிருப்பானுனல், பிறர் நூலின் சால்பு - பிறர்செய்த சாஸ்திரங்களின் மேன்மைகள், சாலும் - நிறைவாயிருக்கும்.

ஒருவன் தனக்காகவும் தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுக்காகவும் பொய் சொல்லாமலும் மெய்யேசொல்லிக்கொண்டும் தனக்கு ஒரு பொருள்வேண்டுமென்று அதில் பற்றுவையாமலும் பெண்கள் பேச்சை நம்பாமலும் கர்வப்படாமலு மிருப்பானுயின் நூலிற் சொன்ன எல்லா மேன்மைகளும் நிறைந்தவனுவான் என்பது கருத்து.

கு, என்றும், என்பவைகளைப் பிரித்துப் பாங்கள் என்பதோ டும் கூட்டிக்கொள்க. ஒன்றும்—முற்றும்மை. கொன்றைப்பூ பொன்னிறமா யிருப்பதாதலால் மரநிறையக் கொன்றை பூத் ததுபோல் உடம்புநிறைய ஆபரணமணிந்தவர் என்றபடி. சா லும்—உரியடியாகவந்த வினைமுற்று. சால்பு—சொல்லளவில் தொழிற்பெயராயினும் பொருளளவில் குணத்தை யுணர்ப்பது, ஆகுபெயர் எனினும் பொருந்தும். (௭)

நிறையுடைமை நீர்மையுடைமை கொடையே,
பொறையுடைமை பொய்ம்மை புலாற்கண் - மறையு
டைமை, வேயன்ன தோளி யிவையுடை யான் பல்
லுயிர்க்கும், தாயன்ன னென்னத் தகும்.

(இ - ள்.) வேய் அன்ன தோளி - மூங்கிலையொத்த தோளை யுடையவளே! நிறையுடைமை - கிரமத்தில் நிற்கும் தன்மை யும், நீர்மையுடைமை - உலகத்துக்கு இதமாய் நடக்கும் தன் மையும், கொடையே - கொடுக்குந்தன்மையும், பொறையுடை மை - பிறர்குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுந் தன்மையும்,

பொய்ம்மை புலால்கள் - பொய்சொல்வதிலும் புலால் தின்ப திலும், மறையுடைமை - நீக்கும் தன்மையும், இவையுடையான் - இக்குணங்களையுடையவன், பல் உயிர்க்கும் - பல ஆத்துமாக் களுக்கும், தாய் அன்னன் - தாய்க்குச்சமானமானவன், என் னத்தகும் - என்று சொல்லத்தக்கவன்.

நிறைமுதலிய சற்குணமுள்ளவன் எல்லாருக்கும் தாய்க்குச் சமானமானவன், ஏனென்றால், தாயைப்போல் ஆதரிப்பதற்கு ஏதுவானகுணங்களை யுடைமையாலே என்பது கருத்து.

நிறை — தராசினால் நிறுக்கப்படுவது, இருக்கவேண்டிய நிலை; நிறு - பகுதி, ஐ - விகுதி. கொடு ஐ, பொறு ஐ, மறு ஐ (மறுத்தல்) இவையெல்லாம் தொழிற்பெயராய் குணங்களை காட்டுவன. "முற்றுமற்றொரோவழி" என்பதனால் உகரங்கெட டது. கொடையே — இந்த ஏகாரம் எண்ணிடைச்சொல் பொய்மைபுலால் — உம்மைத்தொகை. அன்னன் — அன் என னும் ஒப்பிடைச்சொல்லின்மேல் வந்தபெயர்; குறிப்பு முற்று மாம். தோளி—இ - உடைமைப்பொருளைக்காட்டும் பெண்பா விகுதி.

இன்சொ லளாவ லிடமினிதூண் யாவர்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வகுப்பானேல் - மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய் நாளும்
விருந்தேற்பர் விண்ணோர் விரைந்து.

(இ - ள்.) மென்சொல் - மெதுவானசொல்லையும், முருந் தேய்க்கும் - மயிலினிறகடியை ஒத்த, முளைபோல் - முளைபொ ருந்த, எயிற்றினாய் - பற்களையுடையவளே ! யாவர்க்கும் - எல் லாருக்கும், இன்சொல் - மதுரமான பேச்சுப்பேசுவதும், அளா வல் - க்ஷேமவிசாரணைசெய்வதும், இடம் - இருக்க இடமும், இனிது - இனிமையான பொருளும், ஊண் - சாப்பாடும், வ சொல்களைந்து - கடினமானசொற்களை நீக்கி, வகுப்பானே கொடுப்பானாயின், விண்ணோர - தேவதைகள், நாளும் - போதும், விரைந்து - துரிதப்பட்டு, விருந்து ஏற்பர் - (அவனை விருந்தினனாகக் கொள்வார்கள்.

கேட்கப்பிரியமில்லாத கடினச்சொல் சொல்லாமல் இனிய சொல் சொல்லுதலோடும் க்ஷேமத்தை விசாரித்தலோடும் இடம் நற்பொருள் உணவு இவைகளைக்கொடுத்துப் பிறரை ஆதரிப்பவனை தேவர் விருந்தினனாக ஏற்றுக் கொண்டாடுவார்கள் என்பது கருத்து.

அளாவல் - கலத்தலுமாம். வன்சொற்களைதலும் ஒன்றென வைத்து ஆறுபொருளு மமைத்துக்கொள்க.

செயப்படுபொருள் விகுதி புணர்ந்துகெட்ட உண் என்பது முதல் நீண்டது. மென்சொல்—மெல் என்பதில் லகரம் னகரமாகத் திரிதல் வழக்கம், றகரமாகி மெலிந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். வன்சொல் இதுவும் அப்படியே. எயிற்றினாய்—எயிறு - பகுதி, இன் - சாரியை, ஆள் - விகுதி, ளகரம் யகரமானது விளியுருபு, [பெயர்-சூ-ருக.] நாளும் — முற்றும்மை.()

உடன்படான் கொல்லா னுடன்றார்நோய் தீர்த்து
மடம்படான் மாண்டார் நூன் மாண்ட - இடம்பட
நோக்கும்வாய் நோக்கி நுழைவானேன் மற்றவனை
யார்க்கும்வா யாக்கு மணைந்து.

(இ-ள்.) உடன்படான்-பிறர்செய்யும் அகாரியத்துக்கு உடன்படாதவனாய், கொல்லான் - கொலைசெய்யாதவனாய், உடன்றார் நோய் தீர்த்து - (நோயால்) வருந்தினவர்களுடைய நோயைப்போக்கி, மடம்படான் - பேதைமை சேராதவனுமாய், மாண்டார் நூல் - பெரியோர்களுடைய நூல்களை, மாண்ட இடம்பட - மாட்சிமையான விஷயங்கள் (தன்னிடத்து) உண்டாகும்படி, நோக்கும் வாய்நோக்கி - ஆராயத்தக்க விஷயங்களில் ஆராய்ந்து, நுழைவானேல் - (ஒருவன்) அவைகளில் பிரவேசிப்பானாயின், அவனை - அவனைச் (சேர்ந்திருக்கிற,) யார்க்கும் - எவர்களுக்கும், வாய் அணைந்து ஆக்கும் - நல்வழிகளெல்லாஞ் சேர்ந்து நன்மையயக்கும்.

ஒருவன் கெட்டகாரியத்துக்கு உடன்படாமலும் கொல்லாமலும் நோயாளிகளுக்கு இதஞ்செய்தும் பெரியோர்நூல்களில்

சொல்லிய நற்குணங்கள் தன்னிடம் அமையும்படி அவைகளின் விஷயங்களை ஆராய்ந்து அப்படியே நடப்பானாயின் அவனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் நல்வழிகள் கைகூடி நன்மையுண்டாகுமென்பது கருத்து.

கொல்லாமையை மூன்றும்பாட்டிலேசொல்லி இங்குஞ் சொன்னதென்னவெனின், அது முக்கியமானதென்றும் அதனால் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் நன்மை யடைவார்களென்றும் அறிவித்தற்கென்க. இனி இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே நியாயம்.

உடன்றார்—உடலப்பட்டவர்கள்; "துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கும்" என்பதுபோல் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோல உபசரித்தது, [பொது-நூ-சூக] உடல்-பகுதி, தகரம்-இடைநிலை, ஆர் - பலர்பால் விகுதி. லகரம் னகரமானதுசந்தி. நூல் என்னுஞ் செயப்படுபொருள் நோக்கி என்பதோடு முடியும். மாண்டார் — மாண் - பகுதி, பண்படி, ட் - இடைநிலை, ஆர் - விகுதி. நூல்களை நோக்குவதும் அப்படி நடப்பதும் என இரண்டாகக்கொண்டு ஆறுபொருள் அமைத்துக்கொள்க. (௯)

கற்றாரைக் கற்ற துணராரென மதியார்
உற்றாரை யன்னணமே யோராமல் - அற்றார்கட்
குண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிவையீய்ந்தார்
பண்டிதராய் வாழ்வார் பயின்று.

(இ-ள்.) கற்றாரை - படித்தவனை, கற்றது-கற்றவிஷயத்தை, உணரார் என - அறியாதவனென்று, மதியார் - நினைக்காதவாகளாய், உற்றாரை - உறவினரை, அன்னணமே - அப்படியே, [உறவினராக], ஓராமல் - நினையாமல், அற்றார்கட்கு - (ஆதரிப்பவர்) இல்லாதவருக்கு, உண்டி - உணவும், உறை - மருந்தும், உள் - வாசஸ்தானமும், உடுக்கை - வஸ்திரமும், இவை - ஆகிய இவைகளை, ஈய்ந்தார் - கொடுத்தவர்கள், பண்டிதராய் - நூல்களைக்கற்றுத் தேர்ந்தவர்களாக, பயின்று - வழங்கப்பட்டு, வாழ்வார்—.

பொருமை முதலியவற்றால் கற்றுணர்ந்தவரைத் தெரியாதவ வரென்று இகழாமல் புகழ்வதும் தேகசம்பந்த மாத்திரத்தி லேயே உறவினரை அநுகூலரென்று நினையாமலிருப்பதும் ஆத ரவுநப்பினவர்களுக்கு சோறுமுதலியவை கொடுத்துக் காப்பா ற்றுவதும் ஆகிய இந்த நல்லியற்கைகளை உடையவரே பண்டித ரென்று புகழப்படுவாரன்றி சும்மாப் புத்தகங்களைப் படித்தவர் புகழப்படமாட்டாரென்பது கருத்து.

கற்று அது உணரார் எனவும் பிரிக்கலாம். கற்றா—கல் - பகுதி, ற்-இடைநிலை, ஆர் - விகுதி, ல் ற் ஆனது சந்தி. அன் னனம்—அன்னவண்ணம் என்பதின் மரூஉமொழி. உண்டி— உண் - பகுதி, இ - செயப்படுபொருள் விகுதி, ட் - எழுத்துப் பேறு. உடுக்கை—உடு - பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருள் விகுதி, கு-சாரியை. ஈ என்னும் பகுதிபோல் ஈய் என யகரவீற்றுப் பகுதியும் உண்டென எமக்குக்கிடைத்த மூன்று பிரதிகளிலும் அப்படியே யிருப்பதாலும் சிலபுலவர் இராமாயணமுதலியவற் றில் அங்ஙனமே அச்சிட்டிருப்பதாலும் கொண்டோம். உண்டி உறை உள் உடுக்கை—இவை பெயர்ச்செவ்வெண். பண்டிதர்— வடமொழி. (௧0)

செங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் செல்வமுஞ் சீரிலா,
வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் வீய்ந்துகலும் - வெங்
கோல், அமைச்சர் தொழிலு மறியலமென் றூற்ற,
எனைத்து மறியாமை யான்.

(இ - ள்.) செங்கோலான் செல்வமும் - நல்லதுரைத்தனஞ் செய்யுமரசனுக்கு வருஞ் செல்வமும், கீழ்குடிகள் செல்வ மும் - அப்படிப்பட்ட அரசன்கீழ் வாழுங்குடிகளுக்கு வருஞ் செல்வமும், சீர்இலா-யோக்கியதை யில்லாத, வெங்கோலான்- கொடுமையான துரைத்தனஞ்செய்யு மரசன், வீய்ந்து உகலும்- கெட்டுச் சிதறிப்போவதும், கீழ்க்குடிகள்-அவ்வரசன் கீழிருக் குங் குடிகள், (வீய்ந்துகலும்,) வெங்கோல் - கொடுங்கோன்மை யுள்ள, அமைச்சர்-மந்திரிமார், (வீய்ந்துகலும்—,) தொழிலும்- அந்த மந்திரிமார்களுடைய காரியம், (வீய்ந்துகலுங்—,) ஆற்ற-

பூர்ணமாக, அறியலம் என்று - அறியமாட்டோம் என்றுசொல்வோம், (ஏனெனில்) எனைத்தும் அறியாமையான - ஏதையும் அறியமாட்டாமையால்.

நல்ல அரசனுக்கும் அவன் குடிகளுக்கும் செல்வமுண்டாவதும், கெட்ட அரசனுக்கும் அவன் குடிகளுக்கும் அழிவுண்டாவதும், கெட்டமந்திரிகளுடையகேடும், அவர்கள் காரியம் நிறைவேறுமற்போவதும், ஆகிய இவைகளின் முகாந்தரம் நமக்குத் தெரியாது, ஏனெனில் பிரத்தியக்ஷமாகாத எதையும் நாம் அறிவது கூடாமையால் என்பதாம்; என்றால் வாழ்வதும் அழிவதும் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிகின்றன. காரணமோ அவரவா நன்மையும் தீமையுமென்று ஊகிக்கத்தக்கனவா யிருக்கின்றன என்பது கருதது.

கோல் - தராசுக்கோல், செம்மையானகோல்—இருபுறமும் பேதமின்றி யிருக்குங்கோல்; இது பக்ஷபாதமில்லாமல் நேரா யிருக்கும் துறைத்நாத்துக்கு உவமையாகுபெயர். இதனாலே நான் அரசன் கையிற்பிடிக்கும் கோலுக்கும் செங்கோல் என்று பெயர்வழங்கும். செங்கோலானும் கீழ்க்குடிகளும் என்று உம்மைத்தொகை. வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் என்பது மிப்படியே. வெம்மையானகோல் - வெங்கோல்; அமைச்சர்—அமாத்ய என்கிற வடமொழிந்திரிபு. வீய்ந்துகல் என்பதை இதனோடும் தொழில் என்பதோடும் கூட்டவேண்டும். இல்லாவிடின் ஆறு விஷயங்கள் அமையா. ஈய்ந்தென்பதற்குச் காட்டிய நியாயத்தை வீய்ந்தென்பதற்கும் கொள்க. அமைச்சர்தொழில் — இதுவும் உம்மைத்தொகை. அறியலம்—தன்மைப்பன்மை எதிர்மறை வினைமுற்று. என்று என்பதோடு சொல்வோம் என்பதை வருவித்துக் கூட்டிக்கொள்க. இல்லையாயின் வாக்கியத்திற்கு முடிபு இல்லை. எனைத்து—என் - வினவிடைச்சொல், ஐ-சாரியை, து-ஒன்றன்பால் விகுதி. (௧௧)

அவாவறுக்க லூற்றான் றளரானவ் வைந்தின்
அவாவறுப்பி னுற்ற வமையும் - அவாவறான்

ஆகு மவனாயி னைங்களிற்றி னாற்றுண்டு
போகும் புழையுட் புகுந்து.

(இ-ள்.) அவா அறுக்கல் உற்றான்-மனம் பற்றிய ஆசையை நீக்கினவன், தளரான் - மனம் ஸ்திரமாயிருப்பான்; அவ் ஐந்தின் - அந்த பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாவருகிற, அவா அறுப்பின் - ஆசைகளைநீக்கினால், ஆற்ற அமையும் - (அவனுக்கு சற்குணங்களெல்லாம்) பூர்ணமாகப் பொருந்தும்; அவா அறான் - ஆசைகளை நீக்காதவன், அவன் ஆகும் - வீணன்ஆவான்; ஆயின் - அப்படியானால், ஐங்களிற்றின் - ஐம்பொறிகளாகிய யானைகளால், நாற்று உண்டு - அலைப்புண்டு, புலந்து - (நன்மைகளெல்லாம்) கெட்டு, புழையுள்-நரகதுவாரத்தில், போகும்-போவான்.

ஆசைப்பற்றைத் துறந்தவன் எதற்கும் அஞ்சாமலிருப்பான்; ஆசைகளைத் துறந்தவனுக்குச சகல சற்குணங்களும் வந்து பொருந்தும்; ஆசைநீக்காதவன் பிரயோசன மில்லாதவனுவான்; அவனுக்கு நற்குணங்களெல்லாம் பாழ்பட்டும்; அன்றியும் அவன் நரகத்தில் வீழ்வான் என்பது கருத்து.

அ என்னுஞ் சுட்டு பிரசித்தத்தைக் குறிக்கின்றது, அதனால் ஐந்து இந்திரியங்களுக்காயிற்று. இந்திரியங்களைக் களிறு என்றது அலைக்குற் வல்லமை மிகுதி பற்றி என்க. போகும்—செய்யுமென் முற்றுதலால் ஆண்பாலுக்கு வந்தது. அவம் - பயனின்மை, அதனையுடையவன் அவன்; னகரம் ஆண்பால் விகுதி. ()

கொலைக்களம் வார்குத்துச் சூதாடு மெல்லை
அலைக்களம் போர்யானை யாக்கும் - நிலைக்களம்
முச்சா ரிகைபொ துங்கு மோரிடமு மின்னவை
நச்சாமை நோக்காமை நன்று.

(இ-ள்.) கொலைக்களம் - செந்துக்களைக் கொல்லுமிடமும், வார் குத்து - தோல்தைக்குமிடமும், சூது ஆடும் எல்லை - சூதாடுகிற இடமும், அலை களம் - சனங்களை வருத்துகிற இடமும், போர்யானை - சண்டைக்கு உரியயானைகளை, ஆக்கும் - (கொல்

லும்படி) பயிற்றுவிக்கிற, நிலைக்களம் - நிலையான இடங்களும், முச்சாரிகை - யானை தேர் குதிரைகள் இடமாகவும் வலமாகவும் சாரிகை செய்கிற, ஒதுங்கும் ஓரிடம் - ஒதுங்கும்படியான தொரு இடமும், இன்னவை - இப்படிப்பட்ட தகாத இடங்களை, நச்சாமை-விரும்பாமையும், நோக்காமை-பாராமையும், நன்று - நல்லகாரியம்.

கொலைக்களம் அலைக்களம் சூதாடுமிடம் இவைகள் பழகப் பழக இரக்கமற்று அந்தவாதனையே பெரும்பாலும் உண்டா மாதலின் அவைகளையும், போாயானை யாக்கு மிடம் சாரிகை யொதுங்குமிடம் அபாயகரமாகையால் அவைகளையும், வார்கு த்துமிடம் அசுத்தமும் அருவருப்புமாகையால் அதுவும் நச்சவும் நோக்கவு மாகாது என்பது கருத்து.

அசுத்தமும் அருவருப்பும் கொலைக்களம் முதலியவற்றிற்கும் உண்டு.

கொலைக்களம் — கொலையைச் செய்யுங்களம் என உருபும் பயனுமுடன்தொக்க தொகையாகவேனும் கொலையினதுகளம் என ஆறனுருபு தொக்கதாகவேனுங் கொள்ளலாம். அலைக்கள மும் இப்படியே; அலை—முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கொலை— தொழிற்பெயர், ஐ - விகுதி. சூத்து — முதனிலைத்தொழிற்பெ யர், அவ்விடத்துக்கு ஆகுபெயர். முச்சாரிகை—மூன்றினது சா ரிகை என ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாக் கொள்ளவேண் டும். மூன்றுசாரிகை என பண்புத்தொகையாகவும் ஆம். குறி ப்பினுல் யானைமுதலியவற்றின் என்றும். நன்று — குறிப்பு முற்று. ஒதுங்கும் ஓரிடம்—எல்லாம் ஒரேயிடத்தில் சாரி சுற்றி வருவதனுல் விசேஷ அபாயகரம் என்றபடி. (கரு)

விளையாமை யுண்ணாமை யாடாமை யாற்ற
உளையாமை யுட்குடைத்தா வென்று - களையாமை
நூற்பட்டார் பூங்கோதாய் நோக்கி னிவையாறும்
பாற்பட்டார் கொண்டொழுகும் பண்பு.

(இ-ள்.) நூல் பட்டார் பூங்கோதாய் - நல்லசாஸ்திரநெறி யிற் சேர்ந்தவர்களுடைய பெண்ணே! விளையாமை - பயிர் விளையாமையையும், உண்ணாமை - (இந்திரியங்கள் கொழுக்கும் படி) போஜனஞ்செய்யாமையும், ஆடாமை - வீண் விளையாட்டு களைச் செய்யாமையும், ஆற்ற - மிகவும், உளையாமை - (நிந்தைச்சொற்களுக்கு) மனநோகாமையும், உட்கு உடை - பயத்தையுடைய, தா - வருத்தங்களை, வென்று - ஜயித்து, களையாமை - தம்முடைய சீலங்களை நீக்காமையும், இவை ஆறும்—, நோக்கின் - ஆராய்ந்துபார்த்தால், பால்பட்டார் - மேலான ஒழுக்கத்தையுடையவர்கள், கொண்டு ஒழுகும்-கைக்கொண்டு ஆசரிக்கிற, பண்பு - குணங்கள்.

மேலான வொழுக்கமாவது துறவறம்; ஆகவே துறவிகள் பயிரிடுந்தொழிலி லிறங்காமலும், இந்திரிய புஷ்டிக்கு ஏதுவான உணவுகளை யுண்ணாமலும், பலவிளையாடல்களால் காலங்கழியாமலும், பிறர்வைதால் அதற்கு மனவருத்தமடையாமலும், அஞ்சத்தக்க வருத்தங்களை வெல்லுதலும், அவை காரணமாகத் தஞ் சீலங்களைக் கைவிடாமலும் இருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

அனேக ஜந்து இம்சை நேரிடுமாதலால் துறவிகள் பயிரிடலாகாது. இந்திரியங்கள் கொழுத்தால் உலக இன்பங்களின் மேற் செல்லும். விளையாட்டு வேதாந்த காலக்ஷேபத்திற்கும் தியானத்திற்கும் இடையூறும். தூஷணைக்கு மனநோவது குரோத முதலியவற்றை விளக்கும். வருத்தங்களை வெல்லா விடின் சீலங்கள் நடவா. சீலங் குலைந்தால் துறவற வியல்பே கெடுமென அறிக.

விளை — இங்கே பிறவினைப்பகுதி. உட்கு — முதனிலைத் தொழிற்பெயர், உட்குதலையுடைய என்றால் அதற்குக் காரணமான என்றபடி. உடைத்தா — பண்புத்தொகை. (கச)

பொய்யான் புலாலொடு கட்போக்கித் தீயன
செய்யான் சிறியா ரினஞ்சேரான் - வையான்
கயலியலுண் கண்ணாய் கருதுங்கா லென்று
மயல வயலவர் நால்

(இ-ள்.) கயலியல் - மீனின் தன்மையையுடைய, உண்கண்ணாய் - மையுண்ட கண்களை யுடையவளே! (ஒருவன்) பொய்யான் - பொய்சொல்லாதவனும், புலாலொடு கள் - மாமிசத்தையுங் கள்ளையும், போக்கி - நீக்கி, தீயனசெய்யான் - தீமையான காரியங்களைச் செய்யாதவனும், சிறியார் இனம்சேரான் - அற்ப ஜனங்களுடைய கூட்டத்தைச் சேராதவனும், வையான் - பிறரைத் தூஷியாதவனும் (இருப்பானானால்), கருதுங்கால் - யோசிக்கும்போது, என்றும் - எப்போதும், அயலவர்நூல் - பிறர்செய்த தரும நூல்கள், அயல - (அவனுக்கு) புறத்திலிருப்பனவேயாம், [உபயோகமில்லை யென்றபடி.]

ஒருவன் பொய்சொல்லாமை முதலிய சுகுணங்களுள்ளவனானால் சகல தருமசாஸ்திர காரியங்களையும் ஆசரித்தவனாகிறானென்பது கருத்து.

இவைகளை மறுத்துங் கூறியது எல்லாவற்றினு மிவை முக்கியமென்பதற்கு. ஒடு — எண்ணிடைச்சொல். இது புலாலொடும் சேரும். அயல—பலவின்பாற்குறிப்பு முற்று. அயல் - பகுதி, அ - விகுதி. மயல என்று பிரிந்து, மயக்கமுள்ளன எனவு முரைக்கலாம். (௧௫)

கண்போல்வார்க் காயாமை கற்றாரினஞ் சேர்தல்
பண்போற் கிளவியார்ப் பற்றாமை - பண்போலும்
சொல்லார்க் கருமறைசோ ராமை சிறிதெனினும்
இல்லார்க் கிடர்தீர்த்த னன்று.

(இ - ள்.) கண்போல்வார் - கண்ணையொத்த சிநேகிதர் முதலானவரை, காயாமை - கோபியாமையும், கற்றார் இனஞ்சேர்தல் - கற்றவர்களுடைய கூட்டத்தைச் சேர்ந்திருப்பதும், பண்போல் கிளவியார் - இராகத்தைப்போன்ற சொல்லை யுடைய பெண்களை, பற்றாமை - (பரவசப்பட்டுச்) சேர்ந்திராமையும், பண்போலும் சொல்லார்க்கு - வீணைபோன்ற சொல்லையுடைய பெண்களுக்கு, அருமறை - அருமையான ரகசியங்களை, சோராமை - சோர்ந்து சொல்லாமையும், (சோராமை) - எந்தக்காரிய

த்திலும் தளராமையும், சிறிது எனினும் - சிறிது பொருளும், இல்லார்க்கு - இல்லாத தரித்திரர்க்கு, இடர்தீர்த்தல்-வருத்தத் தைத் தீர்த்தலும், நன்று - நல்லகாரியங்கள்.

கருத்து வெளிப்படை. பெண்களுக்கு ரகசியங்களைச் சொல் லின் வெளிப்படும்.

சொல்வார்க்காயாமை—"இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல் பும்" என்கிற விதியால் உயர்திணைப்பெயர் முன்னும் வலிமிகு ந்தது. இளிவியார்ப் பற்றுமையு மிப்படியே. சோராமை என்ப தை சோர்ந்து சொல்லாமை வரைக்கும் கொள்ளவேண்டும். சொற்றமை, அல்லது சொல்லாமை என்பது பாடமிருக்கில் நலம். காயாமை முதலிய எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கள் செ வ்வெண் விகாரத்தால் தொகை பெறுவாயின. நன்று என்பது பொதுவானதோர் குறிப்பு முற்று. (கசா)

துறந்தார்கட் டுன்னித் துறவார்க் கிடுதல்
இறந்தார்க் கினிய விசைத்தல் - இறந்தார்
மறுதலை சுற்ற மதித்தோம்பு வானேல்
இறுதலில் வாழ்வே யினிது.

(இ-ள்.) துறந்தார்கண் துன்னி-துறவறத்தாரிடம் சேர்ந்து, துறவார்க்கு இடுதல் - இல்லறத்தார்க்குக் கொடுத்தலும், இறந் தார்க்கு - (கல்வி) மிகுந்தவர்க்கு, இனிய - பிரியமான காரியங் களை, இசைத்தல் - செய்தலும், இறந்தார் - தன் வம்சத்தில் இறந்துபோனவரையும், மறுதலை - விரோதிகளையும், சுற்றம் - சுற்றத்தாரையும், மதித்து - கனபடுத்தி, ஓம்புவானேல்-பாது காப்பானாயின், இறுதல் - அற்றுப்போதலை யுடைத்தான, இல் வாழ்வே - இல்லறமே, இனிது - (துறவறத்திலும்) இனியதாம்.

துன்னி யென்னு மெச்சம் ஒரு தனித்தொழிலே யன்றித் துற வோர்க் கிடுதலுக்குக் காரணமன்று. ஆகவே துறந்தாரைத் துன் னுதலும், துறவறத்தார்க்கு ஈதலும், கல்விமிக்கார்க்கு இனிய இசைத்தலும்,இறந்தாரையும் விரோதிகளையும் பந்துக்களையும்ஓம்

பொருள். அடங்குதல் - சேர்தல். ஏலாதி ஆறுயிருக்க இதில் ஏழுபொருள் சொல்லியது என்னெனின், கண்டசாக்கரையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டமையென்க. (க௯)

கொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் பிறர்
பொருண்மேல், செல்லான் சிறியா ரினஞ்சேரான் -
பல்லார், மறையிற் செவியிலன் தீச்சொற்கண் மூங்
கை, இறையிற் பெரியார்க் கிறை.

(இ - ள்.) கொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் - கொல்லாதவனும் கொலையைச் சம்மதியாதவனும் பொய் சொல்லாதவனும், பிறர்பொருள்மேல் செல்லான் - பிறர்சொத்துக்களில் ஆசைவைத்துச் செல்லாதவனும், சிறியார் இனஞ்சேரான் - அற்பருடைய கூட்டத்தைச் சேராதவனும், பல்லார் மறையில் - பலருடைய ரகசியத்தில், செவியிலன் - காதில்லாதவனும், தீச்சொற்கண் மூங்கை - கெட்டபேச்சுப் பேசுவதில் ஊமையாயிருப்பவன், இறையிற் பெரியோர்க்கு - முதன்மையான பெரியோர்களுக்கு, இறை - தலைவனாவான்.

சொல்லாமை முதலிய சற்குணமுள்ளவன் பெரியோர்க்குப் பெரியோன் என்பது கருத்து.

மறையிற் செவியிலன் என்பதற்கு ரகசியம் பேசுமிடத்துச் சென்று கேட்டலைச் செய்யாதவன் என்பதும் தீச்சொற்கண் மூங்கை என்பதற்கு தீய சொற்களைச் சொல்லாதவன் என்பதும் கருத்து.

கொல்லான் முதலிய பெயர்கள், "ஒருபொருண்மேற் பல பெயர்வரினிறுதி ஒருவினைகொடுப்ப தனியுமொரோவழி" எனஇற சூத்திரவிதியால் அமைந்தன. இதிலும் ஏழுபொருள் முற்பாட்டிற் சொன்ன நியாயத்தினால் பொருந்தின. (உ0)

பின்னே ரிடையார்சொற் றேறான் விழைவோரான்
கொன்னே வெகுளான் கொலைபுரியான்-பொன்னே
உறுப்பறுத் தன்ன கொடையுவப்பான் றன்னின்
வெறுப்பறுத்தான் விண்ணகத்து மில்.

(இ-ள்.) பொன்னே - பொன் போன்றவளே! மின் நேர் இடையார் சொல் - மின்னலையொத்த இடையையுடைய பெண்களின் பேச்சை, தேறான் - நிச்சயிக்காதவனும், விழைவு ஓரான் - ஆசைப்படத் தக்க விஷயங்களை நினையாதவனும், கொன்னே வெகுளான் - வீணாய்க் கோபியாதவனும், கொலைபுரியான் —, உறுப்பு அறுத்தது அன்ன - தன் அவயவங்களை அறுத்துக் கொடுத்ததை யொத்த, கொடை - கொடுப்பதை, உவப்பான் - சந்தோஷமாய்க் கொள்பவனும், தன்னின் - தன்னிடத்தில், வெறுப்பு அறுத்தான் - மயக்கத்தை நீக்கினவனும் உள்ளவன், விண் அகத்தும் - சொர்க்கலோகத்திலும், இல் - இல்லை.

பெண் பேச்சை நம்பாமல் வலியில் இழுக்கும்படியான உலக விஷயங்களைப் பற்றாமல் தன்னிடம் மகிமையை நினைத்து வீணாக் கோபியாமல் எவருக்கும் சங்கடம் விளைக்காமல் தன் மனதிலுள்ள மயக்கத்தை நீக்கிக் காப்பவன் கிடைப்பது அருமை என்பது கருத்து.

பொன் என்பது திருமகளுக்கும் சுவர்ணத்துக்கும் பெயர். மின்னலை, துவளுதலும் காணப்பட்டும் காணப்படாமலிருத்தலும் பற்றி இடைக்கு உவமிப்பது. விழைவு—விழையப்படும் பொருளுக்கு ஆகுபெயர். இங்கு கொலையாவது சங்கடம்; உறுப்பறுத்தன்ன கொடை என்பது புறாவுக்காகத் தன் உடலை அறுத்துத் தந்த சிபிச்சக்ரவர்த்தியையும் கவசகுண்டலங்களை அறுத்துக் கொடுத்த கர்ணனையும் குறித்தது. கொன்னே — இடைச்சொல். அப்படிப்பட்டவரும் சிலரிருந்ததாக புராணங்களால் தெரிதலால் இல் என்பது அருமை நோக்கியென்க.

இளமை கழியும் பிணிமூப் பியையும்
வளமை வலியிவை வாடும் - உளநாளால்
பாடே புரியாது பால்போலுஞ் சொல்லினாய்
வீடே புரிதல் விதி.

(இ-ள்.) பால்போலுஞ்சொல்லினாய் - பாலைப்போலே மதுரமானசொல்லை யுடையவளே! இளமை கழியும் - வாலிபம் நிலை

யாமற் போய்விடும்; பிணி - வியாதியும், மூப்பு - கிழத்தன மும், இயையும் - சம்பவிக்கும்; வளமை வலி இவை - செல் வம் தேகபலம் ஆகிய இவைகள், வாடும் - அழியும்; (ஆதலின் உளநாளால் - உயிரோடிருக்கும் காலத்தில், பாடே புரியாது உலகவின்பத்தை அனுபவிக்க வருத்தப்படாமல், விடே - மோ க்ஷத்துக்கு உரியகாரியத்தையே, புரிதல் - செய்வது, விதி (மனிதருக்கு) கடமை.

நிலையற்ற இளமை முதலியவற்றை நிலையுள்ளனவாக நம்ப இம்மைப்பயனை அநுபவிக்கப் பாடுபடாமல் மோக்ஷத்துக்கு பாடுபடவேண்டு மென்பது கருத்து.

நாளால் — மூன்றும்வேற்றுமை இடப்பொருளில் வந்தது.(

வாளஞ்சான் வன்கண்மை யஞ்சான் வனப்பஞ்சான்
ஆளஞ்சா னயபொரு ளானஞ்சான் - நாளெஞ்சாக்
காலன் வரவெழுதல் காணின்வீ டெய்திய
பாலினூ லெய்தப் படும்.

(இ-ள்.) வாள் அஞ்சான் - வாள்முதலிய ஆயுதங்களுக்(அஞ்சாதவனும், வன்கண்மை அஞ்சான் - வீரத்திற்கு அஞ்சா வனும், வனப்பு அஞ்சான் - அழகானதோற்றத்திற்கு அஞ்சா வனும், ஆள் அஞ்சான் - படைவீரரையுடையனு யிருத்தலுக்(அஞ்சாதவனும், ஆய பொருள்நான் அஞ்சான் - சேர்ந்திருக்கி பொருளுக்கு அஞ்சாதவனுமாய், காலன் - எமன், நாள் எ(சா - குறித்தநாள் குறையாமல், வர எழுதல் - தன்மேல்வரு தற்கு ஆயத்தமாயிருப்பதை, காணில் - ஒருவன் கண்டா வீடு எய்திய - மோக்ஷமார்க்கத்தைப்பொருந்திய, பாலின்-த மையையுடைய, நூல் - சாஸ்திரத்தை, எய்தப்படும் - அவ யம் அடையவேண்டும்.

உலகத்தில் ஒருவன் எத்தனை ஆயுதமுள்ளவனுயிருந்தாலு மகாவீரனுயிருந்தாலும் எவ்வளவு பெருந்தோற்றமுள்ளவ யிருந்தாலும் எத்தனைசேனை வைத்திருந்தாலும் எவ்வளவு பெ

ருள் திரட்டி யிருந்தாலும் ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் குறித்த ஆயுள்முடிவில் எமன் வராதொழியா னாதலால் அது கண்டவன் மோட்சத்திற் குரிய வழிகாட்டும் சாஸ்திரத்தைப் பயில வேண்டும் என்பது கருத்து.

அஞ்சான்—எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர். எஞ்சா — எதிர்மறை வினையெச்சம். எதுக்கும் பயப்படமாட்டான் நாள் எஞ்சாமைக்குப் பயப்படுவான் என வைத்து ஆறுபொருள் அமைந்தது காண்க. எய்தட்டும் என்பது ஒருவகை வியங்கோள் வினைமுற்று. தேற்றப்பொருளுள்ள தொழிற்பெயரென்றும் சிலர் சொல்லுவர். (௨௩)

குணநோக்கான் கூழ்நோக்கான் கோலமு நோக்கான், மணநோக்கான் மங்கலமு நோக்கான் - கணநோக்கான், கால்காப்பு வேண்டான் பெரியோர்நூல் காதலற்கு, வாய்காப்புக் கோடல் வனப்பு.

(இ-ள்.) குணம் நோக்கான் - தயா தாக்ஷிணிய முதலான குணங்களைப் பாராமல், கூழ் - செல்வத்தை, நோக்கான்—, கோலமும் - அழகும், நோக்கான்—, மணம் - கலியாணத்தை, நோக்கான்—, மங்கலமும் - நல்ல வாழ்க்கையையும், நோக்கான்—, கணம் - பந்துக்கள் கூட்டத்தையும், நோக்கான்—, காதலற்கு - தன் புத்திரருக்கு, கால்காப்பு - கால்விலங்கு போன்ற சமுசாரபந்தத்தை, வேண்டான் - விரும்பாமல், பெரியோர்நூல் - பெரியோர்செய்த சாஸ்திரங்களை, வாய்காப்பு - வாய்த்த காவலாக, கோடல் - கொள்ளுதல், வனப்பு - ஒருவனுக்கு அழகா யிருக்கும்.

ஒருவன் தன் குமாரனுக்கு நேர்ந்திருக்கும் குண முதலானவைகளை ஒரு பெரிதாக லக்ஷியஞ் செய்யாமல் அவனுக்குச் சம்சாரபந்த நீங்கும்படியான பெரியோர் நூற்பயிற்சியே விசேஷமென்று கொள்ளவேண்டு மென்பது கருத்து.

நோக்கான், வேண்டான் — முற்றெச்சம். கூழ் என்பது செல்வத்துக்குக் காரியவாகுபெயர். காப்பு - காத்தல்; அதாவது போகவொட்டாமல் தடுத்தல். ஆகவே கால்காப்பு விலங்

காயிற்று. வாய்காட்டு—வினைத்தொகை. 'வாய்ப்பாகக் கோடல்,' எனவும் பாடமிருக்கலாம். அதில் வாய்ப்பு - பொருந்தியது என்பது அருத்தம். (உச)

பிணிபிறப்பு மூப்பொடு சாக்காடு துன்பம்
தணிவி னிரப்பிவை தாழா - அணியின்
அரங்கின்மே லாடுநர்போ லாகாம னன்றும்
நிரம்புமேல் வீட்டு நெறி.

(இ - ள்.) வீட்டுநெறி - மோக்ஷமார்க்கம், பிணி - வியாதியும், பிறப்பு - பிறவித்துன்பமும், மூப்பொடு - கிழத்தனமும், சாக்காடு - மரணமும், துன்பம் - வருத்தமும், தணிவு இல் - அடங்காத, நிரப்பு - குறைகளும், இவை - ஆகிய இவைகள். தாழா - குறையாமல், அணியின் - பற்பல கோலங்களால், அரங்கின்மேல் - ஆட்டச்சபையில், ஆடுநர்போல - கூத்தாடுகிறவர்களைப்போல், ஆகாமல் - பிறப்பது மிறப்பதுமாயுழலாமல், நிரம்புமேல் - வந்து நிறையுமாயின், நன்றும் - (மனிதனுடைய நிலை) நல்லதாம்.

மோக்ஷத்திற்குவழி கைகூடினால் வேறுவேறு வேடம் பூண்டு கூத்தாடுங் கூத்தரைப்போல் மாறிமாறி வரும் பிறப்பிறப்புகள் ஒழிந்து நன்றாகுமென்பது கருத்து.

பிணி முதலியவற்றோடும் ஒடு என்பதைப் பிரித்துக் கூட்டிக் கொள்க. தாழா என்கிற வினையெச்சம் ஆகாமல் என்பதின் பகுதியாகிய ஆகு என்பதில் முடியும். தாழாமல் - உழலுதல் இல்லாமல் எனப் பொருள் பொருந்தும். நிரப்பு - தரித்திரமுமாம். சாக்காடு — தொழிற்பெயர், காடு - விகுதி. துன்பம் என்பது பொருளழிவு முதலியவற்றால் வரும் பலவுமாம். நன்று - எழுவாய், ஆம் - பயனிலை. 'ஆகாமல் என்றும்' என்கிற பாடம் பொருந்தாதெனவறிக. (உரு)

பாடகஞ் சேராமை பாத்திலார் தாம்விழையும்
நாடகஞ் சாராமை நாடுங்கால் - நாடகம்
சேர்ந்தார் பகைபழி தீச்சொல்லே சாக்காடே
தீர்ந்தாற்போற் றீரா வரும்.

(இ-ள்.) பாடு அகம் - சங்கீதம் பாடுமிடத்தை, சேராமை - சேராதிருக்கவேண்டும்; பாத்திலார்தாம் - வேசிமார்கள், விழையும் - விரும்பத்தக்கதான, நாடகம் - நாடகங்களை, சாராமை - சேராதொழிக; நாடுங்கால் - யோசித்தால், நாடகம் சேர்ந்தார் - நாடகம் சேர்ந்தவர்களுக்கு, பகை பழி - விரோதமும் பழிப்பும், தீச்சொல்லே - பிறர் கூறுங் கெட்டசொற்களும், சாக்காடே - மரணமும், தீர்ந்தாற்போல் - தீர்ந்தாலெப்படியோ அப்படியேயிருந்து, தீராவரும் - அழியாமல் வந்து சேரும்.

வேசிமார் பாடுமிடம் ஆடுமிடங்களில் சேராமலிருக்கவேண்டும்; அப்படி சேர்ந்தால் பகை பழி நிந்தனை மரணங்கள் சம்பவிக்குமென்பது கருத்து. ஏனெனில் அங்கே சேருகிறவர் பெரும்பாலும் குடியரும் வெறியரும் முதலான அயோக்கியரோ ஆதலாலே ஏதேனுமொரு சாக்கிட்டுச் சண்டையும் வசையும் யோக்கியர்காணில் நிந்தனையும் முடிவுக்குப் பகையால் மரணமும் சம்பவிக்குமென்பதூஉமெனவுணர்க.

பாத்திலார் என்பதை பாடகத்தோடுங்கூட்டுக. பாத்து - பங்கு, அதற்கு ஏற்ற இல்லார் எனக் காரணப்பெயர்; லகரம் - தொகுத்தல். பாடகம் — வினைத்தொகைத்தொடர். சாராமை - வியங்கோள் வினைமுற்று. மை - விகுதி என்பதுமோர். மகரம் - எழுத்துப்பேறு, இவை இரண்டோடு பகைமுதலிய நான்குஞ் சேர ஆறுபொருளாம். சேர்ந்தார் — நான்காம்வேற்றுமைத் தொகை. பகைபழி — உம்மைத்தொகை. தீர்ந்தாற்போல் தீராவரும் என்றும் முதலில் இருக்கிற பகைமுதலியனவும் தீர்ந்து போனதுபோல் அமைதியாயுஞ் சந்தோஷமாயுமிருந்து பின் ஒருநாளும் தீரத்தக்கதாகாமலே வந்து சூழும் என்றபடி. தீரா—எதிர்மறை வினையெச்சம், விகுதிகெட்டது. (உசு)

மாண்டமைந்தா ராண்ட மதிவளப்பே வன்கண்மை
ஆண்டமைந்த கல்வியே சொல்லாற்றல் - பூண்ட
கால மறிதல் கருதுங்காற் றூதுவர்க்கு [மைந்த
ஞால மறிந்த புகழ்.

(இ - ள்.) மாண்டு அமைந்தார் - பெருமைப்பட்டுள்ள
ஆய்ந்தமதி - ஆராய்ந்து எடுத்தயுத்தியும், வனப்பே - பெருவ
யானதோற்றமும், வன்கண்மை - வீரதீரமும், ஆண்டு அ
ந்த - தாம் கையாண்டு பொருந்திய, கல்வியே - படிப்பு
சொல் ஆற்றல் - பேசுவதில் சாமர்த்தியமும், பூண்டு அ
ந்த - தாம் அனுபவித்துப்பொருந்திய, காலம் அறிதல் - (அ
ரிடஞ்செல்வது முதலியவற்றின்) காலத்தை அறியுந்திறமு
கருதுங்கால் - யோசிக்குமிடத்து, தூதுவர்க்கு - தூது செ
வருக்கு, ஞாலம் அறிந்தபுகழ் - பூமியெல்லாம் தெரிந்தி
கிற கீர்த்தியாகும்.

பெரியோர் எவ்வகையுத்தியை மேன்மைப்படுத்தினார்களே
அவ்வகைப்புத்தியும் பார்க்கும்பொழுதே பெருமை தோ
றும்படியான ரூபமும் பிறர் அஞ்சும்படியான தீரநிலையும் (
ர்ந்தகல்வியும் பேசுந்திறமும், அவரவரிடம் செல்வதற்கு
பேசுவதற்கும் இன்னும் அந்தந்தத்தொழிலுக்குமேற்ற க
மறியும் சக்தியும் தூதுவர்க்கு இருக்கின் மிக்க புகழ் என்ப
கருத்து.

மதிவனப்பே முதலியவை விகாரத்தால் தொகைபெறு
யின. சொல்லாற்றல்—சொல்லில் ஆற்றல் எனவிரிக்க. (உ

அஃகுநீ செய்ய லெனவறிந்தா ராய்ந்து
வெஃகல் வெகுடலே தீக்காட்சி - யெஃகுமன்
கள்ளாத்த வல்ல கருதி னிவைமூன்றும்
உள்ளத்த வாக வுணர்.

(இ - ள்.) வெஃகல் - பிறர்பொருளின்மேல் ஆசைப்படுத
அஃகு - குறை, வெகுடலே - வீணுக்கோபிப்பதை, நீ - நீக்
தீக்காட்சி - தீமையான பார்வையை, செய்யல் - செய்யாதே
என - என்று, அறிந்து - (பெரியோர்சொல்லத்) தெரிந்துகொ
ண்டு, ஆராய்ந்து - யோசித்து, எஃகு - அவற்றைமேற் கொ
ள்ளு; கருதின் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், இவை மூன்று
அஃகன்முதலிய மூன்றுதருமங்களும், கள்ளாத்த அல்ல -
டமுள்ளவை அல்ல, உள்ளத்த ஆக - மனதில் வைக்கத்த
வையாக, உணர் - தெரிந்துகொள்.

வெஃகல் வெகுடல் தீக்காட்சி இவைமூன்றும் தீமைதருவன ஆதலால் அவற்றைமுறையே குறைப்பதும் நீக்குவதும் செய் யாதொழிவதும் அவசியமானவை, ஆதலால் இவற்றை அனுட் டியுங்கள்; இவை கள்ளமுள்ளன வெனக்கொள்ளாமல் மன தின்கண்ணே நிலைபெறுத்தத் தக்கவையா எண்ணுங்கள் என் பது கருத்து.

வெஃகல் வெகுடல் தீக்காட்சி என்கிற மூன்று செயப்படு பொருளுக்கும் அஃகு நீ செய்யல் என்கிற மூன்று வினைப்பய னிலை முறையே கூட்டியதனால் நிரனிறைப் பொருள்கோள். [பொது - கூ - கூ௬.] அணியுமிதுவே. அஃகு, நீ, எஃகு, இம் மூன்றும் ஏவலொருமை. செய்யல்—எதிர்மறை வியங்கோள். வெகுள் தல் - வெகுடல். தீக்காட்சியாவது அன்புமருளு மில் லாதநோக்கு, பொருமை எனினுமாம். கள்ளத்த, உள்ளத்த,— கள்ளம் உள்ளம் என்னும் பெயர்களடியாகப் பிறந்த குறிப்பு முற்று, அத்து - சாரியை, அ-விகுதி. கள்ளத்தவல்ல உள்ளத்த மூன்றைட்டெருக்க ஆரும். மன் - அசை. (உஅ)

மையேர் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தார் மிகவுரைப்பர் - பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்சொல் நான்கும்
மரலையின் வாயினவா மற்று.

(இ - ள்.) மை ஏர்-மையின் அழகுபொருந்திய, தடம் கண்- விசாலமான கண்களையும், மயில் அன்ன-மயிலையொத்த, சாய லாய் - சாயலையுமுடையவளே! உணர்ந்தார்-அறிந்தவர்கள், மெய்யே மிக உரைப்பர் - மிகவு மெய்யையே சொல்லுவார் கள், [பொய்சொல்லார்], பொய்யே - பொய்யும், குறளை - கோள்சொல்வதும், கடுஞ்சொல் - கடுமையான சொல்லும், பயனில் சொல் - பிரயோசஜனமற்ற சொல்லும், நான்கும் - ஆகிய நான்கும், மரலையின் வாயின - மூடன்வாயில் உண்டாகு மவை, ஆம்—, மற்று - அசை.

பெரியோர் மெய்பேசுவர் பொய்பேசார் என்கிற இரண்டை யுங்கூட்டி ஆருக்கிக்கொளல்வேண்டும்.

கருத்து வெளிப்படை. (உகூ)

நிலையளவி னின்ற நெடியவர்தா நேராக்
கொலைகளவு காமத்தீ வாழ்க்கை - அலையளவி
மையனநீள் கண்ணாய் மறுதலையா மிம்மூன்றும்
மெய்யள வாக விதி.

(இ-ள்.) அலை அளவி - அலைகளைப் பொருந்தி, மை அன - கடலையொத்த, நீள் கண்ணாய் - நீண்டகண்களையுடையவளே நிலைஅளவில்நின்ற - (சாஸ்திரங்கள் தந்தமக்குவிதித்த) நிலையினின்றும் பேராத, நெடியவர்தாம் - பெரியோர், நேரா - உடன்படாத, கொலைகளவு - கொலையும் களவும், காமத்தீவாழ்க்கை - காமாக்கினியிற் பட்டிருத்தலும், மறுதலைஆ - இவற்றிற்கு எதிராகிய கொல்லாமை கள்ளாமை காமத்தீயிற்படாமை ஆகிய, இம்மூன்றும் - இம்மூன்றும், மெய் அளவாக - உடம்பின் அளவாக இருக்குமென்று, விதி - (நீ) விதிப்பாயாக.

பாபகாரியங்களாயினும் புண்ணியகாரியங்களாயினும் இவ்வுடம்பிருந்த போதேயல்லது பின் செய்யப்படா, அவற்றின் பயனாகிய நரகமும் சொர்க்கமும் அனுபவிக்கவேண்டும். ஆதலால் பெரியோர் கடியும்படியான கொலைமுதலியவற்றைக் கைவிட்டுக் கொல்லாமை முதலிய தருமங்களை இவ்வுடம்பிருக்குமளவே செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பது கருத்து.

நெடியவர்—பெயர்-பகுதி, அர்-விகுதி, அ-சாரியை, "இடையுகரம் இ ஆதல்" என்பதினால் நெடு நெடிஆயிற்று, யகரம் உடம்படுமெய். நீள்—வினைத்தொகை, ஆதலின் ளகரம் இயல்பாயிற்று. மறுதலையா — ஆ-வினைத்தொகை. இம்மூன்றும் என்றதனால் அம்மூன்றும் எனக் கொலை முதலானவையோ சேர்த்துக்கொள்க. (௩

மாண்டவர் மாண்ட வறிவினான் மக்களைப்
பூண்டவர் போற்றிப் புரக்குங்கால் - பூண்ட
உரதனே கேத்திரன் கானீனன் கூடன்
கிருதன் புனர்ப்பவன் பேர்.

மத்தமயிலன்ன சாயலாய் மன்னிய சீர்த்
தத்தன் சகோட னபவித்தன் - புத்திரி
புத்திரன் பொய்யில் கிரீத னுபகிருதன்
இத்திறத்த வெஞ்சினார் பேர்.

(இ-ள்.) மாண்டவர் - மேம்பட்டவர், மாண்டவறிவினான் - மாட்சிமைப்பட்ட புத்தியினால், மக்களை - புத்திரரை, பூண்டவர் - அடைந்தவர், போற்றி - மேம்படுத்தி, புரக்குங்கால் - காப்பாற்றும்போது, (அவர்கள் பெயர் என்ன சொன்னார்களெனில்) உரதன் - ஔரசனென்பதும், கேத்திரன் - க்ஷேத்திரனென்பதும், காநீநன் - காநீநனென்பதும், கூடன் - கூடனென்பதும், கிருதன் - கிருதனென்பதும், புநர்ப்பவன் - புநர்ப்பவனென்பதும், பேர் - பேராகுமென்றும்; (மேலும்) மத்தமயில் அன்ன சாயலாய் - மதங்கொண்ட மயிலைப்போன்ற சாயலையுடையவளே! மன்னியசீர் - சிறப்பொருந்திய, தத்தன் - தத்தன் என்பதும், சகோடன் - சகோடன் என்பதும், அபவித்தன் - அபவித்தன் என்பதும், புத்திரி புத்திரன் - புத்திரீ புத்திரன் என்பதும், பொய் இல் - வஞ்சனையில்லாத, கிரீதன் - கிரீதன் என்பதும், உபகிருதன் - உபகிருதன் என்பதும், எஞ்சினார் - (முற்பாட்டிற் சொல்லப்படாமல்) மிகுந்தவருடைய, பேர் - பேர்கள், இத்திறத்த - இப்படிப்பட்டவை (என்றும் சொன்னார்கள்.)

உலகத்தில் அரசர் புத்திரரைப் பலவகையில் அடைந்து வளர்க்கிறார்களே அவர்களுக்குப் பெரியோர் உரதன் முதலாகப் பேர் வழங்கினார்கள் என்பது கருத்து.

உரதன் முதலிய பெயர்கள் வடமொழித்திரிபு. அவை வடமொழியில் ஔரஸ - க்ஷேத்ரஜ - காநீந - கூட - க்ருத - பௌநர்ப்பவ - ஸஹோடஜ - அபவித்த - புத்ரீபுத்ர - க்ரீத - உபக்ருத - என்றிருக்கும். இவர்களுள் ஔரஸனாவது - தனக்குத்தன் இல்லாளிடத்திற் பிறந்தவன்; க்ஷேத்ரஜனாவது - தக்கவராலே தன்மனையாளிடம் பிறந்தவன்; காநீநன் - மனையாள் கன்னியா

யிருக்கையிற் பிறந்தவன்; கூடஜன் - ரகசியமாய்ப்பிறந்தவ
க்ருதன் - தானே மகனாகப்புகுந்தவன்; பௌநர்ப்பவன் - இ
ரண்டாந்தரம் கலியாணஞ்செய்துகொண்டவள் வயிற்றிற்பிற
ந்தவன்; தத்தன் - தாய்தந்தையராலே மகனாகக் கொடுக்க
ப்பட்டவன்; ஸஹோடஜன் - விவாகஞ் செய்யும்போதே கர்
ப்பத்திலிருந்து பிறந்தவன்; அபவித்தன் - யாரோ பெற்றுப்போ
ட்டுவிட எடுத்து வளர்க்கப்பட்டவன்; புத்ரீபுத்ரன் - ஒருவனு
க்குத் தன்மகளைக்கொடுக்கும்போதே "இவள் வயிற்றிற் பிறப்
பவன் எனக்கு மகனாகவேண்டும்" என்று உடன்படுத்தப் பிறந்
தவன்; க்ரீதன் - விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன்; உபக்ருதன் - அன்ன
வஸ்திர முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் புத்திரனாகப் பாவிக்க
ப்பட்டவன்; இப்படி கிரமமாயும் அக்கிரமமாயும் புத்திரர்
களுண்டென்றபடி. பத்துவகை எனவும் பன்னிரண்டுவகை என
வும் சாஸ்திரங்களில் விகற்பங்களுண்டு. இவ்வுலகத்தி னியல்
கையை இந்த நீதிநூலிற் சொன்னது என்னவெனின் மேல்
பாட்டில் உபயோகத்திற்காக. மாண்டவர் மாண்ட அறிவி
னால் புத்திரருக்கு இவை பெயராகக் கூறினார்கள் வருவித்து
முடித்துக்கொள்க. இது இசையெச்சம், [பொது-கு-௬௦].

உரையான் குலன்குடிமை யூனம் பிறரை [ரு
உரையான் பொருளோடு வாழ்வியாவும் - உரைய
பூவாதி வண்டுதேர்ந் துண்குழலா யீந்துண்பான்
தேவாதி தேவனாத் தேறு.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டுகள், பூவாதி - பூமுதலானவை
களை, தேர்ந்து - தெரிந்து, உண்குழலாய் - உண்ணும்படியான
கூந்தலை யுடையவளே! பிறரை - அன்னியர் விஷயத்தில்
குலன்குடிமை - குலத்தி னியல்பையும் குடியினியல்பையும்
உரையான் - சொல்லாதவனாகி, ஊனம் உரையான் - மற்ற
குறையுஞ் சொல்லாதவனாகி, பொருளோடு - பொருளையும்
வாழ்வுயாவும் - வாழ்க்கைமுதலான எல்லாவற்றையும், உரை
யானாய் - சொல்லாதவனாகி, ஈந்து உண்பான் - பிறருக்கு

கொடுத்து உண்ணுகிறவன், தேவாதி தேவனா - கடவுளாக, தேறு - நிச்சயிக்கக்கடவாய்.

முற்பாட லிரண்டினு முறைத்தபடி பன்னிரு வகையான குலங்கள் இருப்பதனுல் எவனையும் குலத்தைப் பற்றியும் குடிமை பற்றியும் அவரவர்க்குள்ள குறைகளைப் பற்றியும் செல்வத்தைப்பற்றியும், ஜீவனத்தைப் பற்றியும் தூஷணைசெய்யாமல் தனக்குள்ளதைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து அனுபவிப்பவன் கடவுளுக்குச் சமானமாவான் என்பது கருத்து.

சகல பிராணிகளையுங் குற்ற நற்றம் பாராமல் அருளுந்தன்மை கடவுளிடத்தே உண்டாதலால் அப்படி சொல்லப்பட்டது.

குடிமையாவது, அந்தவமிசத்திலுள்ள முன்னோர்களின் செய்கையும் இயல்பையும்பற்றி உலகத்தில் வழங்கிவரும் தன்மை. ஊனம் என்பது அவனவன் செய்த கொலைகளவு முதலியவற்ருல் வந்திருக்கும் அபவாதம். அவயவ ஈனத்தைப்பற்றியுமாம். வாழ்வு என்பது மனையாள் மக்கள் முதலானவர்களோடு பொருந்தியும் பொருந்தாமலும் மேன்மையாயும் தாழ்மையாயு மிருக்கு நிலை. ஈந்துண்ணைல் யாசிப்பவர்களுக்கு ஈய்க. குலன்—னகரம் மகரத்துக்குப் போலி, [எழுத்து - சூ - சுள] தேவர் முதலியோர்க்குந் தேவன் தேவாதி தேவன், தேவருக்கு ஆதியான தேவன் என்றுஞ் சொல்லலாம். ஆதி - காரணம். (௩௩)

பொய்யுரையான் வையான் புறங்கூருன் யாவரையும், மெய்யுரையா னுள்ளனவும் விட்டுரையான் பெய்யுரையான், கூந்தல் மயிலன்னாய் குழுவான விண்ணோர்க்கு, வேந்தனு மிவ்வுலகம் விட்டு.

(இ-ள்.) பொய் உரையான் - பொய் சொல்லாதவனும், யாவரையும் - எப்படிப் பட்டவரையும், வையான் - திட்டாதவனும், புறங்கூருன் - புறத்திலே நிந்தனை செய்யாதவனும், மெய் உரையான் - மெய்யானபேச்சை யுடையவனும், உள்ளனவும் - ஒருவரிடத்து உண்மையாயிருக்கிற குற்றங்களையும்,

எடுத்து உரையான் - வெளிப்படுத்திச் சொல்லாதவனும், நெய் உரையான் - நெய்யைப்போல் நெகிழ்க்கும் இன்பமாயு மிருக்கிற பேச்சை யுடையவனுமானவன், கூந்தல் மயில் அன்னாய் - தோகையுள்ள மயிலுக்குச் சமானமானவளே! இவ்வுலகம் விட்டு - பூலோகத்தை விட்டபிறபு, குழுவான விண்ணோர்க்கு - கூட்டமா யிருக்கிற தேவர்களுக்கு, வேந்தன் ஆம் - அரசனா வான்.

இப்படிப்பட்ட நற்குணங்களுள்ளவன் இறந்தால் இந்திரனா வான் என்பது கருத்து.

நெய் உரையான் கூந்தல் மயிலன்னாய் என்பதற்கு நெய்யை த்தடவுவதினால் செழித்தும் பளபளத்து மிருக்கிற கூந்தலை யுடைய மயில்போன்றவளே எனவும் பொருள்கூறலாம். அது சிறப்பன்று. நெய்யாவது மயிருக்குத் தடவத்தக்க எண்ணெய் முதலானவை.

உள்ளகுற்ற முரைத்தலும் மனம் வருந்தக் காரணமா மாத லால் அதுவும் செய்யான் என்றது. வைதுரையான் எனப் பா டங் கொள்ளின் பிறர் வருந்தும்படி பேசான் என்று பொரு ளாம். அது வையான் என்பதில் அடங்கினதால் கூறியது கூற லாகும். உள்ளனவும் - இழிவு சிறப்பும்மை, எச்ச வும்மையு மாம். குழுவான விண்ணோர் என்றால், ஏகாதசருத்திரர் துவா தசாதித்தர் என்றிப்படி கூட்டங் கூட்டமாயுள்ள தேவர்கள் என்றபடி. (௩௪)

சிதையுரையான் செற்ற முரையான் சீரில்லார்
இயல்புரையா னீன முரையான் - நசையவர்க்குக்
கூடுவதீ வானைக் கொவ்வைபோற் செவ்வாயாய்
நாடுவர் விண்ணோர் நயந்து.

(இ - ள்.) சிதை உரையான் - ஒருவனது தாழ்மையைச் சொல்லாமல், செற்றம் உரையான் - கோபமான பேச்சைச் சொல்லாமல், சீர் இல்லார் இயல்பு உரையான் - சிறப்பில்லாத வர்களுடைய தன்மையைச் சொல்லாமல், ஈனம் உரையான் - குறைகளைச் சொல்லாமல், நசையவர்க்கு - ஆசையால் தன்

ணிடம் வந்தவர்களுக்கு, கூடுவது - தனக்குக் கைகூடிய பொருளை, ஈவானை - கொடுப்பவனை, கொவ்வைபோல் செவ்வாயாய் - கொவ்வைப் பழம்போல் சிவந்த வாயை யுடையவளே! விண்ணோர் - தேவதைகள், நயந்து - விரும்பி, நாடுவர் - எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்.

சிறையுரைத்தல் முதலான குற்றங்களில்லாமல் ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பவனைத் தேவதைகள் இவன் எப்போது நம்மிடம் வருவானென்று எதிர்பார்த்திருப்பார்கள் என்பது கருத்து.

சிறைத்தலுக்குக் காரண மாதலாற் சிறை—முதனிலைத்தொழிற்பெயர், கருவிப்பொருள் விகுதி கெட்ட பெயர் எனினும் ஒக்கும். சிறைவுரையாமென்றும் பாடங் கூறலாம். செற்றம்—செறு-பகுதி, அம்-விகுதி, பகுதி றகரம் இரட்டியதுவிகாரம். நசையவர்—நசை+அ+அர் - பகுதி, சாரியை, விகுதி; நண்பருக்கு என்னும் பொருள் இங்கு சிறந்ததன்று. விண்ணோர் நாடுவர் என்பதையும் ஒரு பொருளாக்கி ஆறெனக்கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மை ஆறென்று நாம் சொல்லியிருப்பதனால் ஐந்திருப்பினும் குற்றமில்லை. (௩௫)

துறந்தார் துறவாதார் துப்பில்லார் தோன்றா
திறந்தாரீ டற்றா ரிளையர் - சிறந்தவர்க்குப்
பண்ணாளுஞ் சொல்லாய் பழியிலூன் பாற்படுத்தான்
மண்ணாளு மன்னனா மற்று.

(இ-ள்.) பண் ஆளும் சொல்லாய் - இராகத்தை ஆளுகின்ற சொல்லை உடையவளே! துறந்தார் - சமுசாரத்தை விட்டவர்களும், துறவாதார் - சமுசாரத்தை விடாமல் விட்டவர் போல் பற்றில்லா திருப்பவர்களும், துப்பு இல்லார் - உணவு இல்லாதவர்களும், தோன்றாது இறந்தார் - சந்ததியுண்டாகாமல் இறந்தவர்களும், ஈடு அற்றார் - துணையில்லாதவர்களும், இளையர் - (தாய்தந்தைமுதலாரிறந்த) சிறுவர், (இப்படிப்பட்ட) சிறந்தவர்க்கு - மேலானவருக்கு, பழி இல் ஊன் - பழிப்பில்லாத வுடம்புகளை, பாற்படுத்தான் - நன்மையிலே

சேர்ந்தவன், மண் ஆளும் மன்னன் ஆம் - பூமி ஆளுகிற அரசனுவான். மற்று - அசை.

துறவிகள் முதலான சிறந்தவர்களுடைய உடம்பைக் காப்பாற்றிக் குறை செய்பவனே அரசனுவானல்லது சும்மா ஆட்சி செலுத்துகிறவன் ஆகான் என்பது கருத்து.

இறந்தாருடம்பைப் பாற்படுத்தலாவது: அடக்க முதலான சரமக்கிரியை செய்தல். ஈடில்லாதார்க்குத் துணையாக நின்று போற்றல், மற்றவர்க்கு அன்னபானம் முதலியவை கொடுத்துக் காத்தல் இவை எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாய் பாற்படுத்தான் என்றார். இவை செய்தல் அரசன் கடமையாக சாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது. நுட்ப - வல்லமையுமாம்.

துறவாதார் — துற - பகுதி, அ - எதிர்மறை விகுதி, இவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்ததோர் பகுதி, தகரம் எழுத்துப்பேறு, ஆர் - பலர்பால் விகுதி. ஊன் — ஆகு பெயர், சிறந்தவர்களுடைய உடம்பாதலால் பழிப்பில் என்றார். (௩௫)

காலில்லார் கண்ணில்லார் நாவில்லார் யாரையும்
பாலில்லார் பற்றிய நூலில்லார் - சாலவும்
ஆழப் படுமுண்மை யாத்தா ரிமையவரால்
வீழப் படுவார் விரைந்து.

(இ - ள்.) கால் இல்லார் கண் இல்லார் நாவு இல்லார் - கால் கண் நாக்குகள் இல்லாதவர்களாய், யாரையும் பால் இல்லார் - எவர்களையும் தன்பக்ஷத்தில் வைக்காதவராய், பற்றிய நூல் இல்லார் - நாம் ஆசரிக்க வேண்டுவதாக யாதொரு நூலையும் பற்றாதவருமாய், சாலவும் ஆழப்படும் - மிகவும் ஆழ்ந்திருக்கின்ற, உண்மை யாத்தார் - சத்தியமான கடவுளுருவத்தைப் பற்றியவர்கள், இமையவரால் - தேவர்களால், விரைந்து - துரிதப்பட்டு, வீழப்படுவார் - விரும்பப்படுவார்கள்.

எங்கும் போகாமல் இருந்த நிலையிலிருந்து எதையும் பாராமல் யாரோடும் பேசாமல் மோனமாகி எவரையுஞ் சேர்க்காமல் தனித்திருந்து இம்மை மறுமைகளுக்கு உரிய எந்தக் கர்

மாறுவேஷடானமும் விட்டு எட்டுதற் கரிதான பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தைத் திடமாய் பிடித்துத் தியானிக்கும் யோகிகளை, எப்பொழுது இவர்கள் இந்த வழிவருவார்கள் நாமெப்போது அவர்களைப் பூசிப்போமென்று தேவர் காத்திருப்பார்களென்பது கருத்து.

முத்தியுலகஞ் செல்பவருக்குத் தேவதைகளும்[ஆதிவாஹிகர்] வழி நடத்துவோ ராதலின் விரைந்து வீழப்படுவார் என்றார்.

காலில்லார் முதலானவை சஞ்சரியாமை முதலியவற்றிற் குக் குறிப்பு. நாலில்லார் என்பது கன்மங்களைக் கைவிடுதற் குக் குறிப்பு. ஆழப்படும் - ஆழ்ந்திற்பட்ட. வீழப்படுவார்— செயப்பாட்டு வினைமுற்று. (௩௭)

அழப்போகா னஞ்சா னலறினுங் கேளான்
எழப்போகா னீடற்ற ரென்றும்-தொழப்போகான்
என்னேயிக் காலனீ டோரார் தவமுயலார்
கொன்னே யிருத்தல் குறை.

(இ-ள்.) அழ போகான் - அழுதாலும் அப்புறம் போகான், அஞ்சான் - எதற்கும் பயப்படான், அலறினும் கேளான்-கோ வென்று கூவினாலும் காதினால் கேட்கமாட்டான், எழ - (ஓடிப் போக) எழுந்தாலும், போகான் - விட்டுப் போகமாட்டான், ஈடு அற்றார் என்றும் - (இவர்கள்) துணையற்றவர்களென்றாயி னும், (போகான்—,) தொழவும்போகான்-கும்பிட்டாலும் விட் டுச்செல்லான், காலன் ஈடு - இப்படிப்பட்ட எமனுடைய தன் மையை, ஓரார் - அறியாதவர்களாய், தவம் முயலார் - தவஞ் செய்ய முயலாம லிருக்கிறார்கள் (சனங்கள்), என்னே - இதென்ன, கொன்னே இருத்தல் - சும்மா இருப்பது, குறை - குறை பேயாம்.

அழுதாலும் தொழுதாலும் என்ன செய்தாலும் இரங்கி எமன் விட்டுப் போவதில்லை. இதனை யறியாமல் தவஞ் செய் யாமல் காலங்கழிப்பது கேட்டைத் தரும் என்பது கருத்து.

காலன் நீடு எனப்பிரித்து காலனுடைய நீட்டித்தலை என வும் உரைக்கலாம். அழ எழ தொழ—இவை செயவெனெச்

உலையாமை யுற்றதற் கோடி யுயிரை
அலையாமை யையப் படாமை - நிலையாமை
தீர்க்கும்வாய் தேர்ந்து பசியுண்டி நீக்குவான்
நோக்கும்வாய் விண்ணி னுயர்வு.

(இ-ள்.) உற்றதற்கு - தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்துக்கு, ஓடி - அங்கே யிங்கே ஓடிப்போய், உலையாமை - வருந்தாமலும், உயிரை அலையாமை - பிறருயிரை வருந்தப்படுத்தாமலும், ஐயப்படாமை - மறுமையில் சந்தேகப்படாமலும், நிலையாமை தீர்க்கும் வாய் - நிலையற்ற சம்சாரத்தைத் தீர்க்கும் படியான உபாயத்தை, தேர்ந்து - நிச்சயமா யறிந்து; உண்டி - உணவையும், பசி - பசியையும், நீக்குவான் - நீக்கித் தவஞ் செய்பவன், நோக்கும் வாய் - (அவன் வசிக்குமிடத்தை) ஆராய்ந்து பார்த்தால், விண்ணின் உயர்வு - வானத்தின் உசசி.

துன்பத்தால் வந்த துன்பத்தைப் பொறுத்தும் பிறர்க்குத் துன்பந்த வருவியாமலும் முத்தியுலகம் உண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகப் படாமலும் பிறப்பை நீக்கத் தக்க உபாயத்தை அறிந்து தெளிந்து பசி முதலியவை நீக்கிப் பெருந்தவஞ் செய்ய வல்லவன் எல்லாவற்றுக்கு மேலான திவ்வியலோகத்தை அடைவான் என்பது கருத்து.

உலையாமை, அலையாமை, ஐயப்படாமை,— வினையெச்சங்கள். நிலையாமை — எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்; அதனையுடைய சம்சாரத்துக்கு ஆகுபெயர். பசி உண்டி என்பதை உண்டி பசி என மாற்றிக்கொள்க. காரியமாகிய உண்டியை வருந்தித் துறந்தாலும் காரணமாகிய பசியை நீக்காதபோது அது அவமேயாம். நீக்குவான் என்பதை அதன்பயனாகிய தவஞ்செய்தல்வாயில் கொள்க. வசிக்குமிடம் என்பது இசையெச்சம். [பொது - ரு - க,] (௪

குறுகான் சிறியாரைக் கொள்ளான் புலால்பொய்
பறுகான் பிறர்பொருள் வெளவான் - இறுகானாய்
ஈடற் றவர்க்கீவா னாயி னெறிநால்கள்
பாடற்ற பண்ணு மிடத்து.

(இ-ள்.) சிறியாரை குறுகான் - அற்பரைச் சேராதவனும், புலால் - புலாலை, கொள்ளான் - ஏற்றுக்கொள்ளாதவனும், பொய் மறுகான் - பொய்ப்பேச்சைக்கொண்டு திரியாதவனும், பிறர்பொருள் - பிறருடைய சொத்தை, வெளவான் - அபகரிக்காதவனும், இறுகான் ஆய் - (ஒன்றின்மேல்பிடிப்பினுல்) மனம் அழுந்தாதவனும் ஆகி, ஈடு அற்றவர்க்கு - ஆதரவு இல்லாதவர்க்கு, ஈவான் - கொடுப்பவன், ஆயின் - ஆனால், நெறிநூல்கள் - தருமநெறியைப் போதிக்கும் சாஸ்திரங்கள், பன்னுமிடத்து - சொல்லுமிடத்து, பாடு அற்ற - (அவன்மட்டும்) பயன்படுதலில்லாதவையாம்.

இப்படிப்பட்டவன் சகல தருமநெறிகளையும் அடைந்திருப்பதால் தருமநூல்கள் அவன்மட்டும் உபயோகமில்லை என்பது கருத்து. (௪௨)

கொல்லா னுடன்படான் கொல்வா ரினஞ்சேரான்
புல்லான் பிறரில் புலான்மயங்கல் - செல்லான்
குடிப்படுத்துக் கூழீவான் கொல்யானை யேறி
அடிப்படுப்பான் மண்ணா ளரசு.

(இ-ள்.) கொல்லான் உடன்படான் - கொல்லாமலும் கொலைக்கு உடன்படாமலும், கொல்வார் இனம் சேரான் - கொல்வாருடைய கூட்டத்தைச் சேராமலும், பிறர் இல் புல்லான் - பிறருடைய இல்லாளைச் சேராமலும், புலால் மயங்கல்-ஊனுண்ணுதலில், செல்லான் - போகாதவனும், குடிப்படுத்து - குடியை நிலைப்படுத்தி, கூழ் ஈவான் - அன்னத்தைக் கொடுப்பவனும், கொல்யானை ஏறி - வீரமுள்ள யானைமேல் ஏறி, மண் ஆள் அரசு - பூமியை ஆள்கிற ராசாக்களை, அடிப்படுப்பான் - தன்பாதத்தில் இருக்கச்செய்வான்.

கருத்து வெளிப்படை.

மண் ஆண்டரசு என்னும் பாடத்தில் தான் பூமியை ஆண்டு அரசனையெல்லாம் அடிப்படுத்தான் எனப் பொருள்கொள்க. ()

சூதுவவான் பேரான் சுலாவுரையான் யார்திறத்தும்
வாதுவவான் மாதரார் சொற்றேறான் - காதுதாழ்

வான்மகர வார்குழையாய் மாதவர்க் கூணீந்தான்
தான்மகர வாய்மாடத் தான்.

(இ-ள்.) காதுதாழ் - காதைத்தாழ்த்துகிற, வான் - பெருமையான, மகர வார் குழையாய்-மகரமீனுருவங்கொண்ட பெரியகுண்டலமணிந்தவளே! சூது உவவான் - சூதாட்டம் விரும்பாதவனும், பேரான் - வஞ்சனைசெய்யாதவனும், சலா உரையான்-விணைகட்பேசாதவனும், யார்திறத்தும் - எவர்விஷயத்திலும், வாது உவவான் - எதிர்த்துப்பேசுதலை விரும்பாதவனும், மாதரார்சொல் - பெண்களுடையசொல்லை, தேறான் - நம்பாதவனும், மாதவர்க்கு ஊண் ஈந்தான் - பெரிய தபசிகளுக்கு உணவுகொடுத்தவன், மகர வாய் மாடத்தான் - மகரமுதலான சித்திரத்தொழிலமைந்த வாயிலையுடைய மாளிகையி லிருப்பவனாவான்.

சூது வாது முதலானவை யில்லாமல் நல்ல தவசிகளுக்கு ஊண்கொடுத்தவன் மேன்மையான மாளிகைமுதலிய செல்வங்களைப் பெற்று வாழ்வானென்பது கருத்து.

பேர்தல் - மாறுதல், சத்தியத்தில் மாறுதல் வஞ்சனையாதலின் வஞ்சியான் என்று உரைக்கப்பட்டது. யார்திறத்தும் என்பதை மத்திமதீபமாகக்கொண்டு சலாவுரையான் என்பதோடுங் கூட்டுக. தாழ்—தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொது, இங்கு பிறவினையின் வினைத்தொகை. தான் - அசை. மாடம்—உபலக்ஷணம் ஆதலின் மற்றைச் செல்வங்களையும் குறிக்கும். [பொது - கு - ஞ.] (சச)

பொய்யான்பொய் மேவான் புலாலுண்ணான் யாவரையும்
வையான் வழிசீய்த்து வாலடிசில்-நையாதே
ஈத்துண்பா னாகு மிருங்கடல்சூழ் மண்ணரசாய்ப்
பாத்துண்பா னேத்துண்பான் பாடு.

(இ - ள்.) பொய்யான் பொய் மேவான் புலாலுண்ணான் - தான் பொய்சொல்லாமலும் பிறர்பொய்யை விரும்பாமலும் புலாலையுண்ணாமலும், யாவரையும் வையான் - எப்படிப்பட்டவரையும் தூஷியாமலும், வழிசீய்த்து - (ஜனங்கள் நடக்கும்

வழிகளைக் கல்முதலியன இல்லாமல்) செப்பனிட்டு, வால் அடிசில் - நல்லசோற்றை, நையாதே - மனம் வருந்தாமல், ஈந்து உண்டான் - பிறர்க்குக்கொடுத்து உண்டவன், இரும் கடல்சூழ் - பெரியகடல் சூழ்ந்த, மண் அரசு ஆய் - பூமிக்கு அரசனாகி, பாத்து உண்டான்-பலர்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டவனும், பாடு ஏத்து உண்பான் - தன்பெருமையை (பிறர்) துதிக்க அநுபவிப்பவனும், ஆகும் - ஆவான்.

பொய் புலால்களைக் கடிந்து யாரையுந் திட்டாமல் வழிகளைச் செப்பனிட்டுப் புசிப்பைக் கொடுத்து உண்ணும் புண்ணிய புருடன் பூமியாண்டு அன்னதானஞ் செய்து பலரும் துதிக்க வாழ்வானென்பது கருத்து.

ஈ வீ என்கிற பகுதிகள் ஈய் வீய் என்று யகரவீறாயு மிருப்பதுபோல் சீ என்பதும் சீய் என்று மிருக்குமெனக் கொள்க. நையாது—வினையெச்சம். (௪௫)

இழுக்கா னியனெறி யின்னாத வெஃகான்
வழுக்கான் மனைபொருள் வௌவான் - ஒழுக்கத்தான்
செல்வான் செயிரிலூ ணீவா னரசாண்டு
வெல்வான் விடுப்பான் விரைந்து.

(இ-ள்.) இயல் நெறி - தான் நடந்துவரும் வழியை, இழுக்கான் - தப்பாமல், இன்னாத - பிரியமில்லாத காரியங்களை, வெஃகான் - (பிறர்க்குச் செய்ய) விரும்பாமல், மனைவழுக்கான் - பிறன் தாரத்தினிடம் பிழை செய்யாமல், பொருள் வௌவான் - பிறன் பொருளை அபகரியாமல், ஒழுக்கத்தான் செல்வான் - தன் குலமுறைக்கு ஏற்ற ஆசாரத்தால் நடந்து, செயிர் இல் ஊண் ஈவான் - குற்றமில்லாத வுணவைக் கொடுப்பவன், அரசு ஆண்டு - துரைத்தனஞ் செய்து, விரைந்து-சீக்கிரப்பட்டு, வெல்வான் விடுப்பான் - (பகைவரை) செயித்து நீக்குவான்.

இப்படிப்பட்ட நன்னடக்கை யுள்ளவன் அரசனாகிப் பகைவரையெல்லாம் வென்று துரத்த மாட்டுவான் என்பதுகருத்து.

இன்னாத—பலவின்பாற்பெயர், இன் - இனிமையின் அடி, பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விகுதி, தகரம் - எழுத்துப்பேறு, அகரம்—பலவின்பால்விகுதி. இல் ஊண்—பண்புத்தொகை. வெல்வான்—முற்றெச்சம். ஓட்டல் - அப்புறம்போகச்செய்தல், நீக்குதல் என்றபடி. (௭௦)

களியான்கள் ளுண்ணான் களிப்பானைக் காணா
னொளியான் விருந்திற் குலையான் - எளியாரை
எள்ளானீத் துண்பானே லேதமின் மன்னனாய்க்
கொள்வான் குடிவாழ்க்கை கூர்ந்து.

(இ-ள்.) களியான் - செருக்கடையாமல், கள் உண்ணான் - கள்ளைக் குடியாமல், களிப்பானைக் காணான் - கள்ளுண்டு களிப்பவனைப் பாராமல், விருந்திற்கு - விருந்தினருக்கு, ஒளியான் - உள்ளதை ஒளியாமல், உலையான் - (தன் ஆசாரத்தில்) தளராமல், எளியாரை எள்ளான் - வறுமை முதலியவை இல்லாதவரை இகழாமல், ஈத்து உண்பானேல் - தரித்திரருக்குக் கொடுத்து உண்பானாயின், ஏதம் இல் மன்னன் ஆய் - குற்றமில்லாத ராஜபதத்தை அடைந்து, கூர்ந்து - மிகவும், குடிவாழ்க்கை - குடிவாழ்க்கையை, கொள்வான் - கைக்கொள்வான்.

செருக்கு முதலிய துர்க்குணங்களை விட்டு அவ்விதமாகச் செய்பவன் அரசனாய்க் குடிவாழ்க்கை மிகுந்தவனாவா னென்பது கருத்து. (௭௧)

பெரியார்சொற் பேணிப் பிறழாது நின்று
பரியா னடியார்ப் பரியான் - கரியார்சொல்
தேற்றா னிளையயான் றெளிந்தடிசி லீத்துண்பான்
மாற்றாமை மன்னனா மற்று.

(இ-ள்.) பெரியார் சொல் பேணி - பெரியவர்களுடைய சொல்லை விரும்பிக்கேட்டு, பிறழாது நின்று - அதில் மாறாமல் நின்று, அடியார் - தம்மடிக்கீழ் வாழ்வோரை, பரியான் - அன்பில்லானாகி, பரியான் - நீக்காமல், கரியார் சொல் - அயோக்கியருடைய பேச்சை, தேற்றான் - நம்பாமல், தெளிந்து இளைய

யான் - ஆராய்ந்தறிந்து நகாதவரோடு சேராமல், ஈந்து உண்பான் - சோற்றை (ஏழைகளுக்கு) கொடுத்து உண்ணுகிறவன், மாற்றமை - ஒழியாமல், மண் ஆளும் - பூமியை ஆளுவான். மற்று - அசை.

கருத்து வெளிப்படை.

பிறழாது—எதிர்மறை வினையெச்சம், பிறழ் - பகுதி. பரிவு இல்லாமை நீக்குதற்குக் காரணமாதலின் பரியான் என்பது மற்றொரு பரியான் என்பதின் பகுதியாகிய பரி என்பதோடு சேரும். கரியார்—கருமை - பகுதி, மை கெட்டு ரு இ ஆயிற்று, களங்கம் என்பது பொருள், ஆர்-விகுதி, எதிர்மறையோடு பலர்பாலைக் காட்டியது என்பதுமோ. மாற்றமை — எதிர்மறை வினையெச்சம். (௪௮)

வேற்றரவஞ் சேரான் விருந்தொளியான் றன்னில்லுள்
சோற்றரவஞ் சொல்லியுண் பானாயின் - மாற்றரவங்
கேளான் கிளையோம்பிக் கேடிலரச னாய்
வாளான்மண் ணாண்டு வரும்.

(இ-ள்.) வேற்றரவம் சேரான் - புகழுக்கு வேறாகிய நிந்தனைச் சொல்லைச் சேராதவனாகி, விருந்து ஒளியான் - விருந்தினர்க்கு ஒளியாதவனாகி, தன் இல்லுள் - தன் வீட்டில், சோற்றரவம் சொல்லி - சோற்றின் பேச்சைச் சொல்லி, உண்பானாயின்—, மாற்று அரவம் - பகைவருடைய வீரத்தொனியை, கேளான் - கேட்காமல், கிளை ஓம்பி - சுற்றத்தைப் பாதுகாத்து, கேடு இல் அரசனாய் - கெடுதியில்லாத ராஜனாய், வாளால் - வாளின் ஜயத்தினால், மண் - பூமியை, ஆண்டுவரும்—.

அபவாத மில்லாதவனாய்ச் சோறுகொடுத்து உண்கிறவன். பகைவர் வீரவாதஞ் செய்யாதபடி அவர்களை வென்று அரசாள்வான் என்பது கருத்து.

ஒளியான் என்பது தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாதலின் சோறு முதலானவற்றை ஒளியாமல் என்றும் தான்

ஒளித்துக் கொள்ளாமல் என்றும் பொருள்படும். தன் இல்லுள் சோற்றரவம் சொல்வதாவது, யாராகிலும் பரதேசிகள் சோறு வேண்டின் வரலாம் என்று உரத்த தொனியால் தெரிவித்தல். மாற்று - மாறுதல், பகைவர்க்கு ஆகுபெயர். வேறு அரவம்—பண்புத்தொகை. சோறு அரவம்—ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. [உயிரீறு-௩௩-வது] சூத்திரத்தினால் வேற்றுமையிலும் மிகவே என்பதினால் அல்வழியிலும் றகரம் இரட்டியது. (சக)

யானை குதிரைபொன் கன்னியே யாநிரையோ
டேனை யொழிந்த விவையெல்லாம் - ஆனெய்யோ
டெண்ணனாய் மாதவர்க்கூ ணீய்ந்தான் வயிச்சிர
வண்ணனாய் வாழ்வான் வகுத்து.

(இ-ள்.) யானை குதிரை பொன் கன்னியே - யானைமுதலியவைகளையும், ஆநிரையோடு - பசுக்கூட்டத்தோடு, ஏனை ஒழிந்த இவையெல்லாம் - மற்றும் ஒழிந்த பொருள்களையெல்லாம், (பிறர்க்கும்) ஆன் நெய்யோடு ஊண் - பசுவின் நெய்யோடு உணவை, மாதவர்க்கு - மேலான தவசிகளுக்கும், எண்ணன் ஆய் - அறிவுள்ளவனாய், ஈய்ந்தான் - கொடுத்தவன், வயிச்சிர வண்ணனாய் - குபேரனாகி, வகுத்து - (யாவராலும்) விசேஷமாய் எண்ணப்பட்டு, வாழ்வான்—.

யானைமுதல் கன்னிகைவரையுமுள்ள தானங்களையும் கோதான பூதான முதலியவற்றையும் இல்லறத்தார்க்குக் கொடுத்துத் துறவிகளுக்கு பசுவினெய்யோடு நல்லவுணவையுங் கொடுத்து வருபவன் குபேரனைப்போல் வாழ்வான் என்பதாம்.

வயிச்சிரவணன் என்கிற வடமொழி ணகரவொற்று விரிந்து நின்றது. விச்ரவஸ் என்கிற முனிவரின் குமாரன் வைச்ரவணன். தமிழில் வயிச்சிரவணன். ஏ, ஒடு,—இரண்டும் எண்ணிடைச்சொல். வகுத்து—செயப்பாட்டுவினையின் திரிபு. வகுத்தலாவது இப்படிப்பட்டவன் இப்படிப்பட்டவள் என்று மதித்தல். (௫0)

ஊண்—விகாரப்பட்ட முதனிலைத்தொழிற்பெயர். ஓடு—எண்ணிடைச்சொல், '[இடையி - சூ - ௧0] விதியினால் பிரிந்து பிறவற்றோடும் சேரும். எழுத்தை உண்டாக்கும் ஆணி எழுத்தாணி; எழுது என்னும் வினைத்தொகை ஒருதகர மிகுந்து வந்ததெனவும் சிலர் சொல்லுவர். புத்தகம் என்பது புஸ்தகம் என்னும் வடமொழியின் திரிபு. பொத்தகம் எனப் பாடமோதின் எழுத்துக்களைப் பதித்தற்கிடமானது எனக்காரணப் பெயராக்கொள்க. பேண் — முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மாண்—மாணுக்கத்திற்கு ஆகுபெயர், மாணுக்கன் — மாணவக னென்னும் வடமொழியின் திரிபெனக் கொள்ளுதலுமுண்டு. இம்மையான்—ஆன் உருபைக் கண் உருபாத் திரித்துக்கொள்க. (௬௪)

உயர்ந்தான்றலைவனென்றொப்புடைத்தானோக்கி
உயர்ந்தானூலோதியொடுங்கி - உயர்ந்தான்
அருந்தவமாற்றச்செயின்வீடாமென்றார்
பெருந்தவஞ்செய்தார்பெரிது.

(இ-ள்.) உயர்ந்தான் தலைவன் - யாவரினும் மேம்பட்டவன் [பிரதானமானவன்], என்று—, ஒப்புடைத்தான்நோக்கி-(சற்குணங்கள்) ஒத்திருப்பதனாலே ஆராய்ந்துபார்த்து, உயர்ந்தான் நூல் ஓதி - உயர்ந்தவன் (சொன்ன) நூலைக் கற்று, ஒடுங்கி - (அந்நூல்களில் சொல்லியபடி அகங்காரமுதலியவையில்லாமல்) அடங்கி, உயர்ந்தான் அரும் தவம் - உயர்ந்தவன் (அனுட்டிக்கும்) அருமையான தவத்தை, ஆற்றசெயின் - பூரணமாகச் செய்தால், வீடு ஆம் - மோக்ஷம் உண்டாகும், என்றார் - என்று சொன்னார்கள்; (யாரெனில்) பெரும் தவம் பெரிது செய்தார் - பெரியதவத்தை மிகுதியாகச் செய்தவர்கள்.

எவன் உயர்வானகுணங்களும் நடக்கையு முடையவனோ அவனே உலகத்திற்குப் பிரதானமானவன் என்று நினைத்து, மற்றவர்களுக்கு அவன் உபதேசித்த நன்மைகளால் பொருந்த நூற்பொருள்களை ஆராய்ந்துபார்த்து, அவ்வுயர்ந்தவன்

சொன்னபடி தவம்செய்தால் மோக்ஷம் உண்டாகும் என்று சொன்னார்பெரியோர்கள் என்பது கருத்து.

இது அருகமதக்கொள்கையைக் குறிப்பிக்கின்றது. உடைத்து—இதனை இங்கே தொழிற்பெயர்போலக் கொள்க. மாயையினின்றும் விடுபடுதலால் வீடு. (சுரு)

காலனார் ஈடறுத்தல்காண்குறின்முற்றுணர்ந்த
பாலனார் நூலமர்ந்துபாராது-வாலிதா
ஊறுபாடில்லாவுயர்தவந்தான்புரியின்
ஏறுமாமேலுகமோர்ந்து.

(இ-ள்.) காலனார் - யமனுடைய, ஈடு அறுத்தல் - வலிமை நீக்குதலை, காண்குறின்-காணவேண்டுமாயின், முற்று உணர்ந்த பாலனார் - எல்லாமறிந்த தன்மையுடையவரையும், நூல் - அவர் சொல்லிய சாஸ்திரத்தையும், அமர்ந்து - பொருந்திப் பார்த்து, பாராது -(அதிற்சொன்னகாரியம் அருமையானதென்று) யோசிக்காமல், வாலிது ஆ - சுத்தமாக, ஊறுபாடு இல்லா - தீமைஇல்லாத, உயர்தவம் - உயர்ந்ததவத்தை, தான் புரியின் - தான்செய்வானாயின், ஓர்ந்து - மேன்மையறிந்து, மேல்உலகம் - மோக்ஷஉலகத்தில், ஏறும் - ஏறுவான்.

ஒருவன் யமதண்டனைக்கு உட்படாமல் தன்பிறப்பை நீக்க யத்தனித்தால், பெரியோர்நூல்களை யறிந்து அதிற்சொல்லியதவம் வருத்தமென்று நினைத்துப் பின்வாங்காமல் அதை அனுட்டிக்கவேண்டும், அப்படி அனுட்டிப்பவன் மோக்ஷம் பெறுவா னென்பது கருத்து.

காண்குறின்—காண்கு காணுதலெனத் தொழிற்பெயராகக் கொள்க. காலனார், பாலனார்,—ஆர் விகுதி உயர்வைக் காட்டவந்தது. பாலனார், காலனார், அண்ணன்மார், தோழன்மார் என்பவைபோல் ஒருமைமேற் பன்மைவிகுதி வந்தது. வாலிது—வால் - பகுதி, இ - சாரியை, து - ஒன்றன்விகுதி, இக்குறிப்புமுற்று ஈறுகெட்ட வினையெச்சமான ஆ என்பதோடு சேர்ந்து வினையுரியாநின்றது. (சுசு)

பொய்தீர்புலவர்பொருள்புரிந்தாராய்ந்த
மைதீருயர்கதியின்மாண்புரைப்பின்-மைதீர்
சுடரின்றுசொல்லின்றுமாறின்றுசோர்வின்

(இ - ள்.) பொய்தீர்புலவர் - பொய்யறிவுதீர்ந்த வித்வான்கள், பொருள்புரிந்து - பொருளாக விரும்பி, ஆராய்ந்த - சோதித்தெடுத்த, மைதீர - அஞ்ஞானமில்லாத, உயர்கதியின் - மோக்ஷத்தினது, மாண்பு - பெருமையை, உரைப்பின் - சொன்னால், (அங்கே) மைதீர - இருளைநீக்குகிற, சுடர் இன்று - பிரகாசமில்லை, சொல் இன்று - பேச்சில்லை, மாறு இன்று - மாறுபடுதலில்லை, சோர்வு இன்று - தளர்ச்சியில்லை, இடர் இன்று - துனபமில்லை, இனிதுயிலும் இன்று - இனிமையான தூக்க(

மற்றப்பொருள்கள் பொருளல்ல, இதுவே பொருளென்று பெரியோர் கொண்டாடின மோக்ஷத்தின் சிறப்பு எத்தன்மையதென்றால், அது சுயம்பிரகாசமாகையால் அங்கே அதை விளக்கும்படியான வேறொரு வெளிச்சமுமில்லை, அதனை இத்தன்மையதென்று சொல்வதற்குச் சொல்லுமில்லை, அதற்கு வளர்தல் தேய்தலாகிய மாறுபாடுமில்லை, அங்கே நித்திய சந்தோஷமாதலால் அதற்கு விரோதமான தளர்ச்சியில்லை, பகைமுதலியவற்றால் உண்டாகும் துன்பமுமில்லை, ஞான விரோதமாய் இருளுக்குச் சமானமான தூக்கமுமில்லையென்பதாம். இங்கு சுழுத்தியில் நமக்கு ஒரு இனிமைதோன்றுவதுபற்றி இனிதுயிலென்றது.

உயர்கதி— பண்புத்தொகை. தீர் - வினைத்தொகை, இன்று - எதிர்மறை ஒன்றன்பால் குறிப்புவினைமுற்று. துயிலும் எச்சஉம்மை, "செவ்வெணீற்றதாமெச்சவும்மை" யென்பதனால் இது செவ்வெண்ணின் ஈற்றிலேவந்தது. (கள)

கூரம்புவெம்மணலீர்மணிதூங்கலும்
ஈரும்புகையிருளோடிருணூல்-ஆராய்ந்

தழிகதியிம்முறையா னான்றோரறைந்தார்
இழிகதியிம்முறையானேழு.

(இ - ள்.) கூர் அம்பு - கூர்மையான அம்புகளும், வெம்மணல் - உக்கிரமான மணலும், ஈர்மணி - குளிர்ச்சியான மணியும், தூங்கலும் - மயங்கிக்கிடத்தலும், ஈரும்புகை - துன்பப்படுத்துகிற புகையும், இருளோடு - சாதாரணமான இருட்டும், இருள் - பேரிருளும் என, நூல் ஆராய்ந்து - சாஸ்திரங்களைச் சோதித்து, அழிகதி - பிராணிகள் அழியும்படியான கதிகளை, இம்முறையான் - இந்தக்கிரமத்தினால், ஆன்றோர் அறைந்தார் - பெரியோர் சொன்னார்கள்; இழிகதி - நரகங்கள், இம்முறையான் - இவ்வகையினாலே, ஏழு - ஏழாயிருக்கின்றன.

முற்பாட்டில் மோக்ஷத்தின்பெருமையைச் சொல்லினார், இப்பாட்டில் நரகத்தினிழிவைச் சொல்லுகிறார்.

நாற்புறமும் அம்பு நாட்டப்பட்டு எப்புறம் சென்றாலும் குத்தும்படியான இடமொன்று, நெருப்பிற்காய்ச்சின மணலிருக்கு மிடமொன்று, பொறுக்கக்கூடாத குளிரைத்தரும்படியான மணிக்கல் இருக்குமிடமொன்று, ஒன்றும் தோன்றாமல் மயங்கி வருந்திக்கிடக்கத்தக்க விடமொன்று, துன்பப்படுத்தும் புகைசூழ்ந்த விடமொன்று, சாதாரணமான இருள்சூழ்ந்த விடமொன்று, தன்னுடம்பும் தனக்குத் தெரியாதிருக்கும்படியான பேரிருள் சூழ்ந்த விடமொன்று, இப்படி ஏழுவிதமான நரகங்களுண்டென்று பெரியோர் கூறினர் என்பது கருத்து.

வெம்மணல்—வெம்மையான மணலெனவிரியும். ஈர்மணி—ஈரமென்பது ஈரொன நின்றது. அழிகதி, இழிகதி,—இவ்விரண்டும் வினைத்தொகைத்தொடர். (௯௮)

சாதல்பொருள்கொடுத்தலின்சொற்புணர்வுவத்தல்
நோதற்பிரிவிற்கவறலே-ஓதலின்
அன்புடையார்க்குள்ளனவாறுகுணமாக
மென்புடையார்வைத்தார்விரித்து.

(இ - ள்.) சாதல் - தன் நண்பன் இறந்தால் இறத்தலும், பொருள்கொடுத்தல் - பொருளில்லாத விடத்துப் பொருள் கொடுத்தலும், இன்சொல - இனிமையான சொற்களைச் சொல்லுதலும், புணாவு உவத்தல் - சேருதலைச சந்தோஷித்தலும், நோதல் - வருத்தததில் வருந்துதலும், பிரிவில் - அவர் பிரியுமிடத்து, கவறலே - கவலைப்படுதலுமாகிய, ஆறுகுணம் - ஆறு நற்குணஙகள், அன்புடையாக்கு - நேசமுடையவர்களுக்கு அல்லது அன்புடைய பெணடிாக்கு, உள்ளன ஆக - இருககின்றனவென்று, மெல்புடையாா - சாந்தமான திறத்தையுடைய பெரியோா, ஓதலின - சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவதனுலே, விரித்துவைததாா - விவரித்து ஏற்படுத்தினுர்கள்.

இவ் வாறுகுணங்களும் நண்பாகளுக்கு அல்லது அன்புடைய பெண்டிாக்கு உரியனவெனறு பெரியோா சொனனுர்களென்பது கருதது.

கவறல்—தொழிற்பெயா; கவல் - பகுதி, தல் - விகுதி, விகுதியின் தகரம் றகரமானதும் பகுதியின் லகரம கெட்டதும் சந்தி. [மெய-சூ. ௩௪, ௨௯.] (௬௧)

எடுத்தன்முடக்கனிமிர்த்தனிலையே
படுத்தலோடாடல்பகரின்-அடுத்துயிர்
ஆறுதொழிலென்றறைந்தாருயர்ந்தவர்
வேறுதொழிலாய்விரித்து.

(இ-ள்.) எடுததல் - அவயவங்களைத தூக்குதலும், முடக்கல் - முடக்குதலும், நிமிாத்தல் - அவைகளை நிமிரச்செய்தலும், நிலையே - நிலையாகவைப்பதும், படுத்தலோடு - கீழாக்குதலும், ஆடல - ஆடுதலும், என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட, தொழில் - தொழில்கள், ஆறு - அறுவகைப்படும்; விரித்துப் பகரின் - விரித்துச்சொல்லுமிடத்து, உயிர் அடுத்து - ஆத்துமாக்களைச் சேர்ந்து, வேறுதொழிலாய் - வெவ்வேறு தொழில்களாக, உயர்ந்தவர் - (தொழிலின்பேதங்களைக் கண்டறிந்த) பெரியோர்கள், அறைந்தார் - சொன்னுர்கள்.

பொதுவாய் உயிர்களின் தொழில் ஆறுனாலும் விரித்துச் சொன்னால் பலவகைப்படும் என்று இங்கு கவிசொன்னது நன்மை தீமைகளைச் செய்யும் முறையால் பலவுண்டென்ப தற்கு. (௭௦)

ஐயமேபிச்சையருந்தவர்க்கூணாடை
ஐயமேயின்றியறிந்தீந்தான்-வையமும்
வானும்வரிசையாற்றானாளுநாளுமே
யீனமேயின்றியினிது.

(இ-ள்.) ஐயமே - (கூன்குருடு முதலியோர்களுக் கொடுக் கும்) ஐயமும், பிச்சை - (தவசிமுதலியோர்க்குக் கொடுக்கும்) பிச்சையும், அருந்தவர்கு - அருமையான தவசிகளுக்கு, ஊண் - உணவும், ஆடை - (வஸ்திரமில்லார்க்கு)வஸ்திரமும், ஐயமே இன்றி-சந்தேகம் எவ்வளவேனுமில்லாமல், அறிந்து - (கொடுப்பதனால்வரும் பிரயோஜனத்தை) அறிந்து, ஈந்தான்- கொடுத்தவன், வையமும் வானும் - பூலோகத்தையும் தேவ லோகத்தையும், வரிசையான் - முறையாலே, நாளும் - எப் போதும், ஈனமேஇன்றி - குறைவில்லாமல், இனிது - சந் தோஷமாக, ஆளும் - ஆளுவான். தான் - அசை.

இவ்வுலகத்தி லிருக்குமளவும் இவ்வுலகத்தையும் இறந்த பின் வானத்தையுமென்று சொல்லவந்தவர் வரிசையா னெ ன்றார். நாளும்—உம்மை முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இனி து —இனிமையென்னும் பண்படியாகப்பிறந்தபெயர், வருவிக் கப்பட்ட ஆக என்பதோடு சேர்ந்து வினையுரி யாயிற்று. இதில் நாற்பொருளே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் கமு கந்தோட்ட மென்பதுபோல் ஏலாதியென்னக் குறைவில்லை.

நடப்பார்க்கூணல்லபொறைதாங்கினார்க்கூண்
கிடப்பார்க்கூண்கேளிர்க்கூண்கேடின்-றுடற்சார்ந்த
வானகத்தார்க்கூணேமறுதலையார்க்கூணமைத்தான்
தானகத்தேவாழ்வான்றக.

(இ-ள்.) நடப்பார்க்கு - வழிநடப்பவர்க்கு, ஊண் - உணவும், நல்லபொறைதாங்கினார்க்கு - நல்ல பாரத்தைச் சுமந்தவர்க்கு, ஊண் —, கிடப்பார்க்கு - (நோவுபட்டுக்) கிடப்பவர்க்கு, ஊண்—, கேளிர்க்கு - பந்துக்களுக்கு, ஊண்—, கேடுஇன்று - கெடுதிஇல்லாத, உடல்சார்ந்த - தேகத்தைப்பெற்ற, வானகத்தார்க்கு - பிதிர்க்களுக்கு, ஊண்—, மறுதலையார்க்கு - தேசாந்தரிகளுக்கு, ஊண்—, அமைத்தான் - கொடுத்தவன், அகத்தே - இல்லறத்திலிருந்து, தக - தக்கபடி, வாழ்வான்—.

இன்று—"குறிப்புமுற் றீரெச்சமாகவு முளவே" என்கிற விதியால் இங்கு பெயரெச்சமா நின்றது. கேடென்பது நரைதிரை முதலியவற்றிற்குமாம். (எஉ)

உணராமையாற்குற்றமோத்தான்வினையாம்
உணரான்வினைபிறப்புச்செய்யும்-உணராத
தொண்டிருந்துன்பந்தொடரும்பிறப்பினான்
மண்டிலமுமாகுமதி.

(இ - ள்.) உணராமையால் - அறியாமையால் குற்றம் - (காமம் வெகுளிமயக்கமென்னும்) குற்றங்கள்(உளவாம்); ஓத்தான் - கல்வியறிவினாலே, வினை - சீலமாகிய நல்வினை, ஆம் - உண்டாகும்; உணரான்வினை - அறியாதவனுடைய செய்கைகள், பிறப்புசெய்யும் - பிறப்பை உண்டாக்கும்; பிறப்பினான்—, உணராத - அறியக்கூடாத, தொண்டு இரும் துன்பம் - ஒன்பதாகிய பெரியதுன்பங்கள், தொடரும் - சேரும்; (அன்றியும்) மண்டிலமும் - பஞ்ச பரிவர்த்தனையும், ஆகும் - உண்டாகுமென்று, மதி - நினை.

காமமாவது பெண்டீராசை, வெகுளி - அடங்காக்கோபம், மயக்கம் - ஒன்றை ஒன்றாக நினைத்தல், இவை அறியாமையால்வரும்; கல்வியினாலேயோ இவற்றிற்கு விரோதமான நற்குணங்களுண்டாம். ஆதலால் அறியாதான் செய்யுங் காரியங்கள் பிறப்புக் கேதுவாம், அப்பிறப்பினால் ஒன்பது பெரு

ந் துன்பங்களுண்டாம். பெருந்துன்ப மோன்பதாவன : உயி ரும் உயிரில்லாதனவும், புண்ணியமும் பாவமும், முற்றுஞ் செறிப்பும், கட்டு முதிர்ப்பும், வீடுமென விவையென்று ப ழைய உரையிலெழுதி யிருக்கின்றன. இவற்றுள், உயிர்-உயிரு ளவாயிருத்தல்; உயிரில்லாதன - உயிரில்லாத கல் முதலியவா யிருத்தல்; பாவத்தோடொக்க புண்ணியமும் மறுபிறப்புக் குக காரணமாதலால் துன்பமென்னப்பட்டது. முற்று-முற் றுதல், அதாவது நாளுக்குநாள் வேறுபடுதல்; செறிபபு - ஆயு தங்களால் உண்டாகும் துன்பம்; கட்டு - சம்சாரபந்தம்; மூ திர்ப்பு - கலககம்; வீடு - மரணம் எனப் பொருள் தோன்று கின்றது.

பஞ்ச பரிவாத்தனேகளாவன. கருமம், அவித்தை, வாஸனே, உருசி, மாயாசம்பநதம் இவைகளாம். அவிதைத - அஞ்ஞா னம், வாசனே - பழக்கம, உருசி - பிரியம்; கருமத்தால் அவித் தையும், அவிதையால் வாசனேயும், வாசனேயால் உருசியும், உருசியால் மாயாசம்பநதமும், மறுபடி மாயாசம்பந்தத்தா ல் கருமமும் என்று இப்படி இவை சக்கரம்போலச் சுற்றிவ ருவதனல் பரிவர்த்தனே யென்றது. (எ௩)

மனேவாழ்க்கைமாதவமென்றிரண்டுமாண்ட
வினேவாழ்க்கையாகவிழைப-மனேவாழ்க்கை
பற்றுதலின்றிவிடுதல்முற்சொல்லுமேல்
பற்றுதல்பாத்திறவம்.

(இ - ள்.) மனேவாழ்க்கை - இல்லறத்திலிருந்து வாழ்வது, மாதவம்-(துறவறத்திலிருந்து) பெரியதவம் செய்தல், என்று இரண்டும் - என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டும், மாண்டவினே-மாட்சிமைப்பட்டவினேயினுல் உண்டான, வாழ்க்கையாக-வா ழ்வாக, விழைப-விரும்புவார்கள் ; மனேவாழ்க்கை-மனேவாழ் க்கையானது, பற்றுதல்-(பொருளின்மேற்) பற்றுடையனுய் நடப்பது; முற்சொல் - முன்சொல்லப்பட்ட (மேன்மையான தவமானது), இன்றிவிடுதல் - (அப்பற்றுதல்) இல்லாமல் விடு

தலாம்; பாத்தில் தவம் - யோகபயிாசமானது, மேல்பற்று தல் - (உலகினுச்சி)மேல் பற்றுதலைததரும்.

மனைவாழ்க்கையும் தவமும் நல்வினையாலாவன; அவற்றுள் மனைவாழ்கைக பொருளைபபற்றிநிற்பதாதலால் சிறப்பன்று. மாதவமானது அதனைவிட்டிருட்பது, அது மோக்ஷத்தைத் தருவதனுல சிறந்ததென்பதாம்.

மா தவம்—உரிசசொற்றொடா. மஹாதபஃ என்னும் வட சொற்றிரிபு. மனைவாழ்க்கை மாதவம்—பெயர்சசெவ்வெண், ஆதலின் "பெயர்சசெவ் வெண்ணே யென்றுவெனுவெண் ணுன்கும் தொகைபெறும்" என்கிற விதியால தொகைபெற் றன. விழைப—பலர்பால் வினைமுற்று, ப - விகுதி. மேல என்பது இரண்டிடத்தில கூட்டபபட்டது, இரண்டாவதில் மேலுலகத்திற்கு ஆகுபெயா. பாத்தில் தவம் — பாத்தில் - மோக்ஷம், அதற்குக்காரணமாகிய தவம் [யோகம்]. (எச)

இடைவனப்புந்தோள்வனப்புமீடின்வனப்பும்
நடைவனப்புநாணின்வனப்பும்-புடைசால்
கழுத்தின்வனப்பும்வனப்பல்லவெண்ணோ
டெழுத்தின்வனப்பேவனப்பு.

(இ-ள்.) இடைவனபபும் - இடையினழகும், தோள்வனப் பும் - புஜத்தினழகும், ஈடின்வனபபும் - பெருமையின் அழ கும், நடைவனப்பும் - நடையினது அழகும், நாணின்வனப் பும் - நாணத்தினுல் உண்டாகும் அழகும், புடைசால் கழுத தின்வனப்பும் - பக்கஙகள் மேம்பட்ட கழுத்தின் அழகும், வனப்பு அல்ல - அழகாகமாட்டா எண்ணோடு - கணிதநூ லோடு, எழுத்தின்வனப்பே - இலக்கணநூலின் அழகே, வன ப்பு - அழகாம்.

மற்ற அழகுகள் அழகல்ல, எண்ணுமெழுத்தும் கற்றிருப் பதாலாகிய அழகே அழகாமென்பதாம். (எரு)

அறுவர்தந்நூலுமறிந்துணர்வுபற்றி
மறுவரவுமாறுனநீக்கி-மறுவரவின்
மாசாரியனுமறுதலைச்சொல்மாற்றுதலே
ஆசாரியனதமைவு.

(இ-ள்.) அறுவர்தம்நூலும் - அறுசமயத்தாருடைய சாஸ்திரங்களையும், அறிந்து - ஆராய்ந்தறிந்து, உணர்வுபற்றி - நல்ல விவேகத்தையடைந்து, மறுவரவு - குற்றமுடைய பொருள்களையும், மாறுன-விரோதமான பொருள்களையும், நீக்கி-தள்ளி, மறுவரவு இல் - மறுபிறபபில்லாத, மாசாரியன் ஆ- சிறந்தநடக்கை யுடையவனுகி, மறுதலைச்சொல் மாற்றுதலே- விரோதமானசொற்களை வரவொட்டாமல் செய்தலே, ஆசாரியனது அமைவு - ஆசாரியனுடைய இயல்பு.

ஆசாரியனுக்கு இருக்கவேண்டிய இலக்கண மென்னவென்றுல், எல்லாச் சாஸதிரங்களையும் கற்றறிந்து, அவற்றுள் குற்றங்களையும் விரோதங்களையும் தள்ளி, தான் சரியான நடக்கை யுடையவனுகிச் சிஷரிடத்தில் தேர்ந்தபொருளுக்கு மாறுன சொற்கள் வரவொட்டாமல் காத்து உபதேசிப்பதேயாம்.

மறுக்கப்படுவதாகையால், மறு - குற்றம், செயபபடுபொருள் விகுதிபுணர்ந்து கெட்டது. மாறு ஆன—பலவின்பாற் பெயர், இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை விரியுமிடத்து அற்றுச்சாரியைபெற்று மாறுனவற்றை யெனவிரியும். மாறு - விகாரப்பட்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர், சாரி - சரிதை, மறுதலை - மறுதலித்தல். (எசு)

ஒல்லுவநல்லவுருவவேற்கண்ணினுய்
வல்லுவநாடிவகையினல்-சொல்லின்
கொடையினுற்போகஞ்சுவர்க்கந்தவத்தால்
இடையாத்தவத்தினல்வீடு.

(இ-ள்.) ஒல்லுவ - (ஒன்ருேடொன்று) இயைந்தனவான, நல்ல உருவ - நல்ல வடிவத்தை உடைய, வேல்கண்ணினுய் -

வேல்போன்ற கண்ணை உடையவளே! வல்லுவ - நல்ல நூல்களை, நாடி - ஆராய்ந்து, வகையினால் - (சொல்லத்தக்க) வகையினால், சொல்லின் - சொன்னால், கொடையினால் - கொடுப்பதனாலே, போகம் - நல்ல அனுபவமும், தவத்தால் - தவத்தினால், சுவர்க்கம் - சுவர்க்கமும், இடையாத்தவத்தினால் - வேறுபாட்டை யடையாத தவத்தினால், வீடு - மோக்ஷமும், (உண்டாகும்.)

ஒல்லுவ—பெயரொச்சம், கண் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடியும்; ஒல்லு - பகுதி. உருவ—இது குறிப்புப்பெயரொச்சமாம், அல்லது உருவம் என்பது ஈறுகெட்டது. வல்லுவ வினையாலணையும் பலவின்பாற்பெயர், இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. (௭௭)

நாற்கதியுந்துன்பநவைதீர்த்தல்வேண்டுவான்
பாற்கதியின்பாற்படவாராய்ந்து-நூற்கதியின்
எல்லையுயர்ந்தார்தவமுயலின்மூன்றைந்தேழ்
வல்லைவீடாகும்வகு.

(இ - ள்.) நாற்கதியும் - (தேவர்கதி மனிதர்கதி விலங்குகதி தாவரகதி ஆகிய) நாற்கதிகளும், துன்பம் - துன்பத்தையே உடையனவாம்; நவைதீர்த்தல் வேண்டுவான் - இத்துன்பங்களைத்தீர்க்க விரும்புகிறவன், பாற்கதியின் - இப்படிப்பட்ட பிரிவினையுடைய கதிகளினது, பாற்பட - (கூறுபாடுகள்) பிறழாமலிருக்கும்படி, ஆராய்ந்து - சோதித்தறிந்து, நூற்கதியின் - சாஸ்திரங்களின் வழியினாலே, எல்லை உயர்ந்தார் - அவற்றின் எல்லைகளைக்கண்டு உயர்ந்த முனிவர் செய்யும், தவம் - தவத்தை, முயலின் - செய்ய முயல்வானாயின், மூன்று ஐந்து ஏழ் - மூன்றாவது ஐந்தாவது ஏழாவது ஜநநங்களில், வல்லை - திடமாக, வீடு ஆகும் - மோக்ஷம் உண்டாகும், (என்று) வகு - விரித்துச்சொல்லு.

கதி-பிறப்பு. இப்பிறவித்துன்புங்களை நீக்க விரும்புகிறவன் இவைகளைக் கிரமமாக ஆராய்ந்து, சாஸ்திரங்கள் சொல்லிய

படி உயர்ந்தவர் செய்யும் தவத்தைச் செய்தால், மூன்றும்பிற ப்பிலாவது ஐந்தாம் பிறப்பிலாவது ஏழாம் பிறப்பிலாவது அவசியம் மோக்ஷமடைவானென்பதாம் (௭அ)

தாயிழந்தபிள்ளைதலையிழந்தபெண்டாட்டி
வாயிழந்தவாழ்வினார்வாணிகம்-போயிழந்தார்
கைத்தூண்பொருளிழந்தார் கண்ணிலவர்க்கீய்ந்தார்
வைத்துவழங்கிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தாயிழந்தபிள்ளை - தாயில்லாத பிள்ளையும், தலை இழந்த பெண்டாட்டி - தலைவனை இழந்த பெண்பிள்ளைகளும், வாயிழந்த வாழ்வினார் - வாயிலலாத வாழக்கையுடைய ஊமைகளும், வாணிகம்போய் - வாத்தகம் செய்யப்போய், இழந்தார் - பொருளிழந்தவரும், கைத்து ஊண் பொருள் இழந்தார் - கையிலுள்ள உணவுககு ஆதாரமான பொருள்களை யிழந்தவர்களும், கண்ணிலவர்க்கு - கண்ணிலலாதவர்களுமாகிய இவர்களுககு, ஈய்ந்தார் - பொருள்தந்தவர்கள், வைத்து வழஙகி - மறுபிறப்புககு வேணடியவைகளைக் கொடுத்து வைதது, வாழ்வார - வாழவாாகள.

பெண்டு ஆட்டி - பெண்தன்மையை ஆள்பவள். (௭௯)

சாக்காடுகேடுபகைதுன்பமின்பமே
நாக்காடுநாட்டறைபோக்குமென-நாக்காட்ட
நட்டார்கணியையிறமக்கியைந்தகூறுடம்
பட்டார்வாய்பபட்டதுபண்பு.

(இ-ள்.) சாக்காடு - மரணமும், கேடு - கெடுதியும், பகை - விரோதமும், துன்பம் இன்பமே - துன்பமும் இன்பமும், நாக்கு ஆடு - சொலலப்படுகிற, நாடு அறை - நாட்டார்சொல்லும் சொல்லில், போக்கும் - போகுதலும், எனநாக்காட்ட - என்றுசொல்லப்பட்ட இவை, நட்டார்க்கு-சினேகிதர்களுக்கு, இயையின் - பொருந்தினல், தமக்கு இயைந்தகூறு - தமக்குப் பொருந்தின பாகமாக, உடம்பட்டார்வாய் - உடம்பட்டவரிடத்து, பட்டது - உள்ளதுதான், பண்பு-குணமாம்.

தம்முடைய நேசர்க்குநேர்ந்த சாக்காடுமுதல் போக்களவா யுள்ள துன்ப வின்பங்களைத் தமக்கு நேர்ந்தவையாக உடம்படு வதே குணமென்பதாம்.

கேடாவது பொருளிழக்கை முதலியன. துன்பம் — நோய் முதலியன, நாக்காடு—நாக்கு ஆடுதல, பேசுதல். நாட்டறை போக்காவது—நாட்டார்சொல்லும் புகழுக்கும் நிந்தைக்கும் உட்படுவது. நாக்கு ஆட்ட—ஆட்ட - ஆட்டின, பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர். வாய்—ஏழனுருபு.　　　　(அ0)

புலையாளர் புண்பட்டார் கண்கெட்டார் போக்கில்
நிலையாளர் நீர்மையிழந்தார் - தலையாளர்க்
கூண்கொடுத் தூற்றாய் உதவினார் மன்னராய்க்
காண்கொடுத்து வாழ்வார் கலந்து.

(இ-ள்.) புலையாளர் - நீசர்களும், புண்பட்டார் - புண்பட்டவர்களும், கண்கெட்டார் - குருடர்களும், போக்கில நிலையாளர் - தேசயாத்திரை செய்கிறவர்களும், நீர்மை இழந்தார் - மேன்மை இழந்தவர்களும், தலையாளர்க்கு - மேம்பட்டவர்களும் ஆகிய இவர்கட்கு, ஊண்கொடுத்து - உணவு அளித்து, ஊற்றாய் - ஆதரவாய், உதவினார் - உபகாரம் செய்தவர்கள், மன்னராய் - ராஜாக்களாகி, கொடுத்து - (பலர்க்கும் வேண்டியவைகளைக்) கொடுத்து, கலந்துவாழ்வார் - (தம் உற்றாருடன்) கூடிவாழ்வார்கள். காண் - அசை.

தாழ்ந்தவர், நோய்பட்டவர், பொறிகெட்டவர், யாத்திரை செய்பவர், மேன்மையாயிருந்து அதனையிழந்தவர், மேலான தவசி முதலானோரை ஆதரித்தவர்கள் அரசராய் வாழ்வார்க ளென்பது கருத்து.

புலையென்பது யாரும் லக்ஷியம்பண்ணா திருக்கும்படியான தாழ்மை. போக்கில் நிலை - பலவிடத்திற்கும் போவதில் நிலைமை. ஊற்று — ஊன்றுவது, ஆதரவென்பதுபொருள்; ஊன்று என்பதில் னகரம் வலித்தது, ஊற்று கர்த்தாப்பொ

ருள் விகுதி புணர்ந்துகெட்டது; முதனிலைத் தொழிற்பெயரு மாம், ஆதரவுக்கு ஆகுபெயர்.

* தமிழாசிரியர் மகனூர் மாக்காயனூர் மாணாக்கர்
கணிமேதையார்செய்த
ஏலாதி முற்றிற்று.

இல்லறநூலேற்றதுறவறநூலேயுங்கால்
சொல்லறநூல்சோர்வின்றித்தொக்குரைத்து - நல்ல
அணிமேதையாய்நல்லவீட்டுநெறியுங்
கணிமேதைசெய்தான்கலந்து.

(இ - ள்.) நல்ல அணிமேதையாய் - நல்ல அலங்காரமான புத்தியை யுடையவளே! இல்லறநூல் - இல்லறத்துக்குரிய நூலும், ஏற்ற - கொண்டாடப்பட்ட, துறவறநூல் - துற வறத்துக்குரிய நூலும், (ஆகிய) சொல்லறநூல் - சொல்லப் பட்ட தருமசாஸ்திரங்களை, சோர்வு இன்றி - தளர்ச்சியில்லா மல், தொக்கு உரைத்து - தொகுத்துச்சொல்லி, ஏயுங்கால் - பொருந்தினவிடத்து, நல்ல வீட்டுநெறியும் - நல்ல மோக்ஷ மார்க்கத்தையும் கணிமேதை - கணிமேதை என்னுங்கவி, கல ந்து - கூடச்சேர்த்துச் செய்தான் —.

கணிமேதை - யாவராலும் கணிக்கப்பட்ட புத்தியை உடை யவன்; கணித்தல் - மேன்மையாக எண்ணுதல்.

இது இந்நூலாசிரியர் முறைமையும் பெயர் முதலானவை விள ங்கச் சொன்னது. இந்நூல் காப்புடன் பாட்டு எண்பத்தொ ன்று, காப்பை நீக்கி எண்பது.

---

* இங்கு தமிழாசிரியரென்பவர் சங்கப் புலவருள் ஒருவ ரான மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார் எனத் தோன்றுகிறது.